

Η ΠΑΡΓΑ

Περιεχόμενα

Ο Πορτολάνος του Δημ. Τάγια	1,12,13
Κοινωνικά	2
Μικρές Ειδήσεις	3
Γνωρίζετε ότι	4
Σούλι: Πανηγυρικός 1968	5,6,14
Παργινές Συνταγές	8
Ακαδημία Π	9
Προβλήματα και προοπτικές ανάπτυξης	15
Φωτορεπορτάζ	16

ΠΑΡΟΝΤΕΣ
ΤΕΛΟΣ
ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ
Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΣ 44

Περιοδική Έκδοση
του Ομώνυμου
Συλλόγου Παργινών
της Αθήνας

Απρίλιος - Μάιος -
Ιούνιος 2003
Έτος 9ο • Αριθ. Φύλλου 44
Μαρίτσας Κοτοπούλη 10
104 32 Αθήνα

Πρόσφυγες της Πάργας το 1819 είναι έργο του (1858). Ακουαρέλα του Ιταλού φιλέλληνα καλλιτέχνη Cesare Dell'Acqua (1821-1904) [Μουσείο Μπενάκη, αρ. 23002 = τόμος Niccolo Tommaseo e il suo mondo, patrie e nazioni, Benetia 2002 (εκδ. Μαρικιανή Βιβλιοθήκη Βενετίας σ. 160, αρ. 35)].

15 Απριλίου 1819

15 Απριλίου 2003

Ημέρα που κάθε χρόνο
συγκλονίζει τους
απανταχού Παργινούς, στη
μνήμη του ξεριζωμού των
προγόνων τους από τη
ζεστή αγκαλιά της
αχατημένης τους πατρίδας
που οι σκοπιμότητες της
Εγγλέζικης διπλωματίας
την έριξαν στα νύκια
του Αλή.

Ο ΠΑΡΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΑΓΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΡΤΟΛΑΝΟΣ ΤΟΥ

Του κ. Κώστα Παπαγεωργίου

Ο Πάργιος Δημήτριος Ταγιάς, ο πανέξυπνος αυτός Ηπειρώτης Ναυτικός (Πάργιος την καταγωγή) με την καταπληκτική για την τότε εποχή μόρφωσή του στη Βενετία τύπωσε τον πρώτο «ΕΛΛΗΝΙΚΟ» Πορτολάνο από χειρόγραφο ή χειρογράφους της τότε εποχής οι οποίοι περιήλθαν στην κατοχή του και όχι μόνο, αλλά και το συμπλήρωσε και τον πλούτισε με δικές του προσθήκες και εμπειρίες.

Το όνομά του δέθηκε ιστορικά με τον πιο πάνω στην Ελληνική γλώσσα Πορτολάνο τον οποίο τύπωσε το έτος 1559 στη Βενετία και ο οποίος βραδύτερα κατά τα έτη 1573 και 1729 ανατυπώθηκε.

Οι πληροφορίες ή μάλλον η μόνη περί του ονόματός του, του έτους εκδόσεως του τόπου της καταγωγής του πληροφορίες προέρχονται από τον έμμετρο από 54 στίχους πρώτον, δεύτερο, τρίτο, πέμπτο έκτο και λοιπούς στίχους.

Στους χίλιους πεντακόσιους οκτώ και μία

Εμένα του Δημητρίου Ταγιά, ως με λέει
Χ. την Μπάργα είναι το λοιπόν στο χέρι μου είχε πέσει.
Οι στίχοι του Ταγιά είναι οι κάτωθι:
Στίχοι Ταγιά
Στους χίλιους πεντακόσιους πενήντα οκτώ και μία

Που τρέχομαι την σήμερα, ενσάρκου οικονομία,
Στεις δεκαπέντε του Απριλίου, ημέρα μία τετράδη,
Στο χέρι μου ήρθε το λοιπόν τοχύ και όχι βράδυ,
Εμένα του Δημητρίου Ταγιά ως με λέει,
Χ. την Μπάργα είμαι το λοιπόν στο χέρι μου είχε πέσει,
Ο Πορτολάνος, η τιμή λέγω της ναυτοσύνης,
Ποδότων, Καραβοκυράτων, βιβλίο δικαιοσύνης,
Ναυκλήρων τε και Κόμητων και όποιος δελετάρει
Και όποιος ναυτική αγαπά, γέρος και παληκάρι,
Δεν είχε δε τον πίνακα, μα εγώ τον είχα βάλει,
Γιανναύρης εύκολ' ό,τι, θές, και σώρδει στο κεφάλι,
Και εις τό νου μου έβαλα η στάμπα δεν τον έχει,
Ουδέ ολίγο, ουδέ πολύ, εκ τούτου να μετέχη.
Λέγω στην στάμπα να βαλδή, καθένας να μαθαίνει,
Για την τιμή του ο καθέ εις, όπου και αν τυχαίνει,
Γιατί πολλοί τον είχασι κρυμμένο, φυλαμένο,
Εις την κασέλα δυνατά και κατακλειδωμένο,
Πως να τον έχουν μον' αυτοί να φαίνονται μεγάλοι,
Να τους κρατούν, ως αν ψηλό τάχα πως είν' κεφάλι,
Μα ως ήλθεν εις το χέρι μου, λέγω ας τότε δώσω
Στην στάμπα, να τον 'ποκηθή καθ' άνθρωπος ως τόσο,
Μον, να ηξέρη γράμματα και ας τον αγοράση,
Αν έχη και τον φίλον του, κοντά του να τον κράζη,
Και όποιος δεν ξέρει γράμματα και ας τον αγοράση.

Συνέχεια στη σελίδα 12

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις

Ο Νικόλαος Μ. Γκίκας και η σύζυγός του Αθηνά Στέφου στις 10-4-2003 απέκτησαν αγόρι.
Ο Διονύσιος Ζαραβούτσος και η Ζαΐρα Ντέλλα απέκτησαν κορίτσι στις 10-5-2003.
Ο Αθανάσιος Καραδήμας και η σύζυγός του Ελένη Ιωαννίδου, κάτοικοι Αθηνών στις 8-3-2003 απέκτησαν κορίτσι.
Ο Γεώργιος Κ. Ιωάννου και η σύζυγός του Καλλιόπη Νάκα απέκτησαν αγόρι στις 31-03-2003.
Ο Ευάγγελος Μπέλλος και η σύζυγός του Ιωάννα Κατράμαδου, κάτοικοι Κορίνθου απέκτησαν αγόρι στις 22-3-2003.

Γάμοι

Ο Σπυρίδων Ι. Φασούλης και η Ραΐσα Λατίποβα, τέλεσαν πολιτικό γάμο στην Πάργα στις 17-5-03.
Ο Γεώργιος Μουστάκας και η Ξανθή Β. Παπά τέλεσαν τον γάμο τους στις 7-6-03.
Ο Κων/νος Ζέρης του Ευαγγέλου και η Αναστασία Βαρσακοπούλου τέλεσαν τον γάμο τους στην Πάργα στις 15-6-03.
Ο Σταύρος Κ. Παγιατάκης και η Καλομοίρα Πάνου τέλεσαν τον γάμο τους στις 14-6-03.

Ενισχύσεις-Συνδρομές

5 € Σπυρίδων Σιάμος, Περικλής Παπαδόπουλος, Νικόλαος Παπανικολάου, Έλσα Παπανικολάου.
10 € Κων/νος Μελίδης, Ευάγγελος Παπανικολάου, Αυγή Παπανικολάου, Ιωάννης Δούκας, Κων/νος Στέλιος.
15 € Βικτωρία Πάκου, Πηνελόπη Πάκου, Χρήστος Ρίστας, Μενέλαος Σταθόπουλος.
20 € Όλγα Κλοτσώνη, Ελευθέριος Σπανός, Βασιλική Σιάμου Παπαδοπούλου, Σπυρίδων Τσουμάνης, Βασίλειος Βάσσος, Μαρούλα Ραυτοπούλου, Ελένη Αυδίκου, Αναστάσιος Κυριάκης, Βασίλειος Παναγιώτου, Γεώργιος Ρίζος, Ιωάννης Φασούλης,

Ο Γεώργιος Κατερίνης και η Σπυριδούλα Απ. Δημάκου τέλεσαν τον γάμο τους στις 1-3-03.
Ο Διονύσιος Αθαν. Δημόπουλος και η Ιρίνα Τούρ τέλεσαν τον γάμο τους στην Ουκρανία στις 8-4-03.

Θάνατοι

Στις 24-3-03 απεβίωσε στην Αγία η Ελένη Χα Κων. Ρούση, ετών 95.
Στις 5-4-03 απεβίωσε στην Πάργα ο Αθανάσιος Ι. Μπάτσιος, ετών 78.
Στις 12-4-03 απεβίωσε στην Αγία ο Γρηγόριος Γκίνης, ετών 74.
Στις 4-4-03 απεβίωσε στην Αγία η Σοφιανή Ντάλου, ετών 78.
Στις 20-4-03 απεβίωσε στην Ανθούσα η Ευγενία Αν. Στέλιου, ετών 92.
Στις 19-5-03 απεβίωσε στην Πάργα η Ευαγγελία Σπ. Βερλέτη, ετών 84.
Στις 29-5-03 απεβίωσε στην Πάργα ο Γεώργιος Ι. Μελίδης, ετών 75.
Στις 3-6-03 απεβίωσε στην Αγ. Κυριακή η Μαρία Νάνη, ετών 93.
Στις 4-6-03 απεβίωσε στην Πάργα ο Σαράντης Μανιάκης, ετών 42.
Στις 9-6-03 απεβίωσε στην Ανθούσα ο Γεώργιος Βερλέτης, ετών 71.

Βασίλειος Αυλωνίτης, Κρίτων Τσάκας, Μήνα Βουρεκά, Λούλα Δράκου.
30 € Όλγα Δημάκου Σπύρου, Ελευθερία Δούλη Κοντού, Μαρία Πετσάλη Αναστασίου, Νίνα Κωστήρα, Όλγα Πηγή, Στέφανος Κορμπάλας, Αθηνά Ρίζου Δόνου.
50€ Ελευθέριος Δέσκακας εις μνήμη των αποθανόντων της οικογενείας, Σπυρίδων Πηγής, Ιωάννης Μπάτσιος, Κων/νος Κέντρος, Ευτέρπη Χιονίδη - Μεζίνη εις μνήμη του αγαπημένου της αδελφού Ιωάννη Χιονίδη, Χρήστος Ζούλας, Ντίνα Δέσκα-Ανγκλάνη.
300 € Εις μνήμη Αθανασίου Μπάτσου από την οικογένειά του, Θάλεια Ραυτοπούλου - Χατζή.

Στις 10-6-03 απεβίωσε στην Αγία ο Νικόλαος Γιώτης, ετών 72.
Στις 14-6-03 απεβίωσε στην Πάργα ο Πέτρος Γιούργκας, ετών 93.
Στις 2-1-03 απεβίωσε στην Αθήνα η Αικατερίνη Αθανασίου, ετών 76.
Στις 3-4-03 απεβίωσε στην Κρήτη ο Συμεών Μπέκιος, ετών 91.
Στις 7-4-03 απεβίωσε στην Κέρκυρα ο Γεώργιος Αθανάσιος Πετσάλης, ετών 62.
Στις 4-1-03 απεβίωσε στην Κέρκυρα ο Ηλίας Ζούκας, ετών 81.
Στις 29-3-03 απεβίωσε στο Όκουινς τσουν της Νέας Ζηλανδίας η Ελένη Ζέρη του Παναγιώτη, ετών 23.
Στις 23-4-03 απεβίωσε στα Ιωάννινα η Τούλα Βάσσου - Κοτύλια συζ. Αλεξάνδρου, ετών 70.
Στις 1-5-03 απεβίωσε στην Αθήνα η Αικ. Λέκα του Χρήστου, ετών 72.

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

Στο φύλλο 44 ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει ο **Πορτολάνος** του Δημήτρη Ταγιά που θα ολοκληρωθεί από την εφημερίδα μας σε δύο συνέχειες που μας έστειλε ο συνεργάτης και φίλος του Συλλόγου κ. Κ. Παπαγεωργίου.

Επίσης το άρθρο «**Προβλήματα και Προοπτικές Ανάπτυξης του Νομού Πρέβεζας**» του οικονομολόγου κ. Κ. Κωνή έφορου Οικονομικών της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Στη μνήμη του μεγάλου
Ευεργέτη του Συλλόγου μας

Γιάννη Χρ. Δημουλτίτσα

θα τελεστεί Μνημόσυνο την
Κυριακή 10 Αυγούστου 2003
στον Άγιο Νικόλαο Πάργας.
Καλούνται να παραστούν τα
μέλη του Συλλόγου, οι
συγγενείς, οι φίλοι του, οι Αρχές.
Το Δ.Σ.

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθήνας-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» -
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Σύνταξη: Δ.Σ. Συλλόγου • Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα
Τηλ.: 210 9240940 • Δημόσιες Σχέσεις: Δέσκα Λίτσα • Τηλ.: 210 3822128
Εμβάσματα: Ευαγγελία Βουρεκά, Αμισού 114 - 17124, Ν. Σμύρνη • Τηλ.: 210 9316525
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Ντόβας Γεώργιος,
Αλένης Κ. Γεώργιος, Χαμάλογλου Ιωάννης • Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του Συλλόγου

Η ΠΑΡΓΑ

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Το πανηγύρι της Αγίας Ελένης
στην Πάργα στις 21 Μαΐου 2003

Σε μια πανδαισία χρωμάτων, αρωμάτων, κελαηδημάτων και φωτός πολλοί προσκυνητές Παργινοί τίμησαν αντάξια τους δύο μεγάλους Ισαιοστόλους της Χριστιανοσύνης, Αγ. Κων/νο και Ελένη, στο ξωκλήσι της Αγίας Ελένης που ακοίμητο φρουρεί και προστατεύει την πόλη σε περίοπτη θέση στην κορυφή του βουνού απέναντι από την Πάργα. Παραμονή έγινε κατανυκτικός εσπερινός και αρκετοί προσκυνητές ξενύχτησαν στον αυλόγυρο ανάβοντας φωτιές και προσευχόμενοι. Το πρωινό ανηφόρησαν από το μονοπάτι, αλλά και τον αγροτικό δρόμο από Λικνού και Μακροχώραφο, άλλοι πεζοί και άλλοι επωχούμενοι.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε φαγοπότη με άφθονο κρασί, τσίπουρο, παραδοσιακούς μεζέδες, γλυκά και άφθονο ψητό. Την οργάνωση είχε αναλάβει ο Φώτης Δημητρίου και η οικογένειά του.

Ευχόμαστε σε όλους τους πατριώτες Χρόνια Πολλά και του χρόνου. Υγεία προσωπική και οικογενειακή.

Ας διατηρήσουμε όλοι αυτή την ευσέβεια που μας διακρίνει και τα έθιμα που δείχνουν την ταυτότητά μας.

Ένας προσκυνητής

Βιολογικός

Για την Δ' και τελευταία φάση ολοκληρώθηκε η μελέτη και δημοπρατείται στα μέσα Ιουλίου.

Μέχρι τέλος Σεπτεμβρίου θα υπάρχει και ανάδοχος.

Το έργο θα ξεκινήσει τον Οκτώβριο το υπόλοιπο του έργου, οι αγωγοί αποχέτευσης, θαλάσσιος αγωγός και αντλιοστάσια. Το Δημοτικό Συμβούλιο ευελπιστεί ότι μέχρι 31 Μαρτίου 2004 να έχει ολοκληρωθεί το έργο. Επίσης ο Δήμαρχος μας είπε ότι: «Όλοι οι Παργινοί θέλουν να γίνει το έργο. Έχει εκτελεστεί το 70% του έργου και δεν υπάρχει λογικός άνθρωπος, που να πιστεύει ότι αυτό το έργο δεν θα μπορούσε να τελειώσει».

Λιμενική Επιτροπή Πρέβεζας

Την Παρασκευή, στις 2 Μαΐου του 2003, η νέα συγκρότηση του σώματος εξέλεξε ξανά πρόεδρο τον κο Φώτη Λαϊνά αναγνωρίζοντάς του το έργο που έχει επιτελεσθεί επί τη-
τείας του στο τιμόνι της Λιμενικής επιτροπής.
Η συγκρότηση της Νέας Λιμενικής επιτροπής:

Πρόεδρος: κ. Φώτης Λαϊνάς,

Αντιπρόεδρος: Λιμενάρχης Πρέβεζας κ. Κ. Λαμπρόπουλος

Μέλη: κ. Απόστολος Αντωνίου (πολιτικός μηχανικός)

κ. Σπυρίδων Νούσης (δήμαρχος Πάργας)

κ. Ιωάννης Γιαμάς (Γεν. Γραμμ. του επιμελητηρίου)

κ. Γεώργιος Σαρδελής (ναυτικός πράκτορας)

κ. Ευάγγελος Μπέλος

(εκπρόσωπος εργατικού κέντρου)

κ. Ευάγγελος Παβέλης (συνταξιούχος πλοίαρχος)

Το Δ.Σ. του συλλόγου μας
τους εύχεται ό,τι καλύτερο στο έργο τους

Η ΦΩΝΗ
ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ

Βραβείο του Συλλόγου Παργινών Αθηνών, Πειραιά και Περιχώρων «Η Πάργα»
ΚΥΚΛΟΦΕΡΙ ΣΕ: ΠΡΕΒΕΖΑ-ΑΡΤΑ-ΘΕΣΠΡΟΤΙΑ-ΠΑΝΝΕΝΑ-ΚΕΡΚΥΡΑ-ΠΑΞΟΥΣ
Παρασκευή 31 Ιανουαρίου 2003 αριθμ. φύλλου 774 έτος 45ο

Με χαρά διαβάζουμε τη μνεία στο φύλλο 774 του 45ου έτους, στην έγκριτη εφημερίδα «Η φωνή της Πάργας», για τη βράβευση του Διευθυντού της και δημοσιογράφου Κων/νου Ζώτου από το Σύλλογό μας και του ευχόμαστε να συνεχίζει πάντα τη δημοσιογραφική του καριέρα και την έκδοση της εφημερίδας του με την ίδια επιτυχία.

Το Δ.Σ.

Λιμάνι

Στις 2-6-03 άρχισε τις εργασίες της η Μπίγα που τόσα χρόνια περιμέναμε να βάλει μια τάξη στις άτακτα ριγμένες πέτρες στο λιμάνι.

Ας κάνουμε λίγο υπομονή για την ενόχληση που δημιουργείται από τις εργασίες. Ο Δήμαρχος μας υποσχέθηκε ότι θα κρατήσουν όσο το δυνατό λιγότερο.

Ας μην είμαστε τόσο βιαστικοί, αν και έχει αρχίσει η Τουριστική Περίοδος, αλλά όλες οι εργασίες θέλουν κάποια σειρά. Άλλωστε το λιμάνι μας είναι φυσικό και δεν προσφέρεται για εργασίες το χειμώνα ώστε να μην ενοχληθεί κανείς.

Νηπιαγωγείο

Στο χώρο της παιδικής χαράς και σχολικού κήπου τοποθέτησαν δυο προκατασκευασμένες αίθουσες για τη στέγαση του Νηπιαγωγείου. Θα ήταν καλύτερα να τοποθετηθούν στο επάνω προαύλιο, ούτως ώστε να μη χαλάσει ο χώρος της παιδικής χαράς και να φροντίσουν να τον επαναφέρουν στην αρχική του μορφή. Ο χώρος αυτός έχει για όλους μας πολλές αναμνήσεις και για τους παλαιότερους ως σχολικός κήπος και για τους νεότερους ως παιδική χαρά.

Επίσης πληροφορηθήκαμε ότι οι αίθουσες αυτές είναι ανθυγιεινές. Παρακολουύμε να φροντίσουν για τη σωστή στέγαση των παιδιών μας, κάνοντας τις απαραίτητες εργασίες και μετατροπές στις αίθουσες που εφεραν.

Η κεντήστρα μας

Για όσους δεν γνωρίζουν, η Λούλα Δράκου είναι μια άριστη κεντήστρα.

Μέχρι σήμερα δυο έργα της εκτίθενται στην πόλη μας.

Το ένα είναι το κάλυμμα της Αγίας Τράπεζας του Κεντρικού Ναού του Αγίου Νικολάου το οποίο κέντησε το 1973 σε διάστημα πέντε μηνών. Φέρει στο εμπρός μέρος το Δικέφαλο αετό και γύρω γύρω έχει μοτίβα με κλαδιά. Το κέντημα είναι το πρώτο κάλυμμα της Αγίας Τράπεζας και σήμερα έχει καλυφθεί από επιπρόσθετα καλύμματα.

Το δεύτερο υπέροχο έργο της είναι ένα κέντημα με θέμα τους ολυμπιακούς αγώνες. Φέρει τον Φοίβο και την Αθηνά στεφάνι από κλαδιά ελιάς και τη χρονολογία 2004.

Η σύνθεση αυτή είναι κεντημένη με αλυσιδοβελονιά διαστάσεων 50 x 70 cm περίπου και κοσμεύει το γραφείο του Δημάρχου.

Τα έργα φέρουν το όνομα της καλλιτέχνιδας και χρονολογία, κεντημένα (1973 το πρώτο, 2003 το δεύτερο) και είναι δωρεά της αγαπημένης μας Λούλας.

Τα έργα αυτά θα μείνουν στην Ιστορία του τόπου μαζί με τα ιστορικά κεντήματα από παλιές παργινιές και βρίσκεται το ένα στο Δημοτικό σχολείο και αναγράφονται τα ονόματα των ευεργετών των σχολείων, και το παραπέτασμα της Ωραίας Πύλης των Αγίων Αποστόλων.

Τουρισμός

Στις 9-4-03 ο Δήμαρχος Πάργας κος Σπυρίδων Νούσης μαζί με την υπό ίδρυση τουριστική επιτροπή, που αποτελείται από τη Μαίρη Κορμπάλα, Αντώνη Ζηγουήρη κ.α. δέχτηκαν κλιμάκιο του κρατικού ολανδικού γραφείου Τουρισμού και συζητήθηκαν θέματα σχετικά με τον τουρισμό των δύο μερών.

Τέτοιου είδους συναντήσεις από τη μεριά του Δημάρχου μας ικανοποιούν, ιδίως πάνω σε θέματα τουρισμού που είναι και το μεγαλύτερο κεφάλαιο του τόπου μας. Ελπίζουμε να συνεχιστούν και με εκπροσώπους άλλων χωρών.

Γνωρίζετε ότι

Μυκήνες

Τι έγραφε ο Ερρίκος Σλήμαν

Την 7ην Αυγούστου 1870 άρχισαν οι ανασκαφές. Μετά 25 ημερών επιτόνου εργασίας απεκαλύφθηκαν 5 τάφοι μετά των σκελετών 15 νεκρών.

«Τά σώματα ήσαν κυριολεκτικώς κατάφορτα κοσμημάτων και χρυσού». Ο θησαυρός της Τροίας ήτο πτωχός, πενιχρός εν συγκρίσει προς εκείνον των Μυκηνών: 2 χρυσά στέμματα, 30 χρυσά διαδήματα, μέγας αριθμός χρυσών ζωνών, τελαμώνων και ημιδιαδημάτων, σφυρήλατοι σταυροί και δισκάρια, πόρπαι, ενώτια, γλυπτοί πολύτιμοι λίθοι εξ αχάτου και αμειθύστου, χρυσά δακτυλίδια, δωδεκάδες χρυσών και αργυρών ποτηρίων, κυπέλλων και αγγείων, εκατοντάδες σφαιριδίων από ήλεκτρον, μικραί απομιμήσεις ζώνων εκ χρυσού ως και χρυσά δισκάρια διαμέτρου 7 εκατ. περ. με σφυρήλατον διακόσμησιν παριστώσαν ζώα και φυτά, χάλκινα λεπίδες εγχειριδίων με εμπαισιτική διακόσμησιν εικονίζουσιν θήραν ή πολεμικάς σκηνάς, μάχαιραι εξ ονιδιανού και λαβαί ξιφών εξ ορείας κρυστάλλου. Τα πλέον πρωτότυπα και όλως ιδιαίτερας σημασίας ήσαν μία σφυρήλατος κεφαλή λέοντος εκ χρυσού ελάσματος και μία αργυρά κεφαλή ταύρου με χρυσά κέρατα και χρυσήν ροζέτταν εις το μέτωπον, αμφοτέρω χρησιμοποιύσασαι ως ρυτά, κυρίως όμως 5 χρυσά σφυρήλατοι προσωπίδες αποδίδουσιν τα χαρακτηριστικά των νεκρών και 2 διακοσμημένα ελάσματα στήθους, άπαντα πτερισματα, τα οποία κατ' έθιμον εκόσμου νεκρούς βασιλικού γένους.

«Ουδέν των μέχρι τούδε εν Ευρώπη προϊστορικών ευρημάτων δύναται να συγκριθή με τους θησαυρούς τούτους! Όλα ομού τα μουσεία του κόσμου δεν έχουν εις την κατοχήν των ούτε το εν πέμπτον», έγραφεν ενθουσιασμένος ο τυχερός εξερευνητής.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΛΗΜΑΝ 1822/1972
INTER NATIONES BONN - BADGODES BERG

Εκδρομή Συλλόγου

Στις 8 Ιουνίου 2003 ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε εκδρομή στον Τυρό και το Άστρος Κυνουρίας. Όσοι παρεβρέθησαν πέρασαν μία όμορφη μέρα με κολύμπι στα καθαρά νερά του Τυρού και περίπατο με καφέ στο Άστρος.

Εκδρομή Παραλία Τυρού 8-6-03

Εκδρομή Παραλία Τυρού. Ελευθερία Δούλη, Ευαγγελία Πήλιου, Δήμητρα Δέσκα

Ο Θανάσάκης, εγγονός του Θανάση Σαμαρτζή και η Δέσποινα-Παναράφα, κόρη του Μάκη Μπάκουλη σε εκδήλωση του Συλλόγου μας. Ο Σύλλογός μας έχει μέλλον!!

Ο Στέφανος Κορμπάλας από καλή ψαριά στο καΐκι του

Σούλι 24 Μαΐου 2003

Φέτος συμπληρώθηκαν 200 χρόνια από την ηρωική έξοδο των Σουλιωτών από τα πατρώα εδάφη μετά τον ατυχή πόλεμο του 1803 με τον Αλή - Πασά των Ιωαννίνων και το μήνυμα ελευθερίας του Καλόγηρου Σαμουήλ με την ηρωική ανατίναξη της μονής της Αγίας Παρασκευής στο Κούγκι.

Με λαμπρότητα η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσπρωτίας γιόρτασε και φέτος την ηρωική προσφορά των Σουλιωτών για τους αγώνες τους για την ελευθερία, την Κυριακή 24 Μαΐου με δοξολογία στο ομώνυμο εκκλησάκι του Αγίου Δονάτου. Η αναπαράσταση της ανατίναξης του Κουγκίου από τον καλόγηρο Σαμουήλ δεν έγινε λόγω κακοκαιρίας.

Παραθέτουμε τον πανηγυρικό της ημέρας που εκφωνήθηκε από το στρατηγό Δημ. Τ. Νότη Μπότσαρη στις 26-5-68 στις γιορτές του Σουλίου. Ο Στρατηγός Δ. Μπότσαρης είναι εκείνος που στις 22-5-1930 με την επιστροφή των κειμηλίων στην Πάργα, παραβρέθηκε ως Υπουργός των Ναυτικών και κινητοποίησε την ημέρα εκείνη με συμμετοχή των Ελληνικό Στόλο ολόκληρο που έδωσε μια ιδιαίτερη αίγλη στην γιορτή.

Γι' αυτό και δεν ξεχνιέται ποτέ από όσους είχαν την τύχη να ζήσουν την ημέρα εκείνη.

Σούλι: Πάνηγυρικός 26 Μαΐου 1968

«Πάρε τραγούδι μου φτερά, ξεφτερί, αετός να γίνης
«και πέτα γλήγορο μακριά, πέτα κατά το Σούλι
«διάβαινε κάμπους και βουνά, κι εκεί σαν απαράξης,
«στην Κιάφα πάνου ν' ανεβής, τρανή λιαλιά να σύρης: ...».

Οι στίχοι αυτοί ευρίσκουν σήμερα μίαν πραγματική δικαίωση. Συνεκεντρώθηκαν εδώ από τα πέρατα της Ελλάδος και η «τρανή λιαλιά», την οποίαν πρόκειται να σύρωμεν στην μνήμην των θανάτων ηρώων και μαρτύρων και γεναρχών της φυλής, θα μετέχη όχι μόνον του θριαμβικού δικαίου ύψους, αλλά και της ευλαβικής προσευχής.

Το Σούλι δεν είναι μόνον άθροισμα ηρώων. Είναι ιδέα και τετράπτυχος είναι η φιλοσοφία της: Το παν για την Πατρίδα, το παν για την Πίστη, το παν για την Λευτεριά, όλα για την ανθρώπινη Αξιοπρέπεια.

Θα τηρήσω ανωνυμίαν. Δεν μ' αρέσει να ακούωνται μόνον των μεγάλων τα ονόματα. Αυτοί προσέφερον πολλά, αλλά πολλά, αν μη περισσότερα, προσέφερον ο ανώνυμος λαός, αυτός που πολεμούσε, σκοτωνότανε, καταστρεφότανε, χωρίς να περιμένη απ' τον κόσμο τούτο καμμία δικαίωση. Στον ανώνυμον αυτόν ήρωα ταιριάζουν λιγάκι αλλαγμένες οι φράσεις του Θουκυδίδου δια τον Άγνωστον Στρατιώτην: «Πολυλαί κλίνει εισί κενά εστρωμέναι των αφανών».

Αλλά τι ήταν το Σούλι; Σε λίγα λεπτά δεν προφθαίνομε να συνοψίσωμε το παν. Γι' αυτό στιγμιότυπο πρόκειται να σας δώσω. Η γέννησις του Σουλίου; Μα γι' αυτήν προ ολίγου μόλις καιρού μου δόθηκε η περίστασις να γράψω, όσο το δυνατόν συνοπτικά, στους εκδοθέντας «Λόγους και Μελέτας» μου. Εκεί λέγω ότι το Σούλι το έλεγαν και Μεγαλοσούλι και

Κακοσούλι δια την φήμην του και τον τρόπον που ενέπνεε, όπως η Τρωϊκή Ίλιος επωνομάζετο από τον Όμηρον Κακοίλιος.

Εκτίσθη το Σούλι περί το 1600 ως φωλεά ακαταβλήτων αετών της ελευθερίας, εκεί ψηλά εις τους φυσικούς προμαχώνας των Κασσωπίων ορέων. Επληθύνθησαν και διαδοχικώς έκτισαν το Τετραχώριον – Σούλι, Σαμωνίβα, Κιάφα, Αβαρίκος – και το Επταχώριον. Τα ένδεκα αυτά χωριά έλαβον υπό την προστασίαν των όλα τα ελληνικά περικόρρα, τους Παρασουλιώτας. Ψηλά βουνά, άγρια φάραγγες, ο αφρίζων και παφλάζων Αχέρων και αιματοβαμμένοι πύργοι, ιδού η σκηνοθεσία.

Ο Πολέμαρχος, δηλαδή ο αρχηγός της Δημοκρατίας και του Στρατού, η Γερουσία, αποτελουμένη από τους Αρχηγούς των πατριών και συνεδριάζουσα εις το Βουλευτικόν – το κτίριον που είδομεν – και η Συνέλευσις – Εκκλησία του Δήμου –, συνεργομένη κανονικά στην γιορτή του Αγίου Δονάτου, του Επισκόπου Σωρείας και Ευροίας, δια να αποφασίση για πόλεμον και ειρήνην, για τα μεγάλα ζητήματα, απετέλουν τον κρατικόν σκελετόν των Σουλιωτών, κράμα των διατάξεων των αρχαίων Αθηνών και της Σπάρτης. Αρχεία και γραπτοί Νόμοι δεν υπήρχαν, ίσχυεν όμως το δίκαιον Αρμενοπούλου. Πνευματική και φυσική αγωγή, παραδόσεις, άσμα, χορός, μουσική ήσαν εις την υπηρεσίαν της λατρείας προς την Πατρίδα και του έρωτος προς την Ελευθερίαν, όργανον δε των αισθημάτων αυτών σύνηθες ο πόλεμος υπέρ πάντων.

Επαγγέλματα βιοτικά δεν ησκούντο υπό των κυρίως Σουλιωτών. «Αι περιπέτεια, τα κατορθώματα, αι ανδραγαθίαι και ατυχίαι των Σουλιωτών, λέγει ο Fauriel, ομοιάζουν με παλαιούς ηρωϊκούς μύθους, οι οποίοι κατά λάθος παρεισέφρησαν εις την ιστορίαν των νεωτέρων λαών».

«Το Σούλι – γράφει ο Rouquerville εις τα ταξίδια του – ήτο ο φάρος της Ελλάδος. Όλα τα βλέμματα εστρέφοντο προς τους βράχους του, οι Σουλιώται όμως διεκρίθησαν από θαύματα θάρρους, από ακτινοβολίαν εξαιρέτου γενναιότητος. Οι Σουλιώται ενίοτε κατήρχοντο ως χείμαρρος φλεγόμενης λάβας εις την πεδιάδα των Ιωαννίνων – όπου ο τύραννος – σπεύροντες τον τρόπον».

Και ο Villemain συμπληρώνει: «35 μίλια μακράν των Ιωαννίνων ήκμασεν επί μακρόν ο μάλλον φιλελεύθερος Λαός της Ελλάδος, που έδωσε αδιάκοπα το παράδειγμα του ηρωϊσμού και της ελευθερίας και ήσκησεν πάσας εκείνας τας αρετάς, δια των οποίων ήτο δυνατόν να απελευθερωθή η Ελλάς».

Και η Σουλιώτισσα; Και ο Κλήρος; Τι να σας πω! Και προσωπική και ιστορική πείρα δίδει εις το ράσον, όχι την ιστοκαθεδρίαν αλλά την πρωτοκαθεδρίαν εις τους αγώνες. Για τις γυναίκες; Στο Σούλι ήσαν σύντροφοι μάχης των ανδρών, οι οποίοι τας ετίμων και εσέβοντο. Μαζί εγυμνάζοντο εις τα όπλα, μαζί επολεμούσαν. Οι Σουλιώτισσες ανέπτυσαν εις τα Σουλιωτόπουλα τα αισθήματα φιλοπατρίας, ευσεβείας, αρετής και θυσίας. Ήσαν ενάρετοι, φιλόκαλοι και καύχημα της οικογενείας. Έκριναν την συμπεριφοράν των ανδρών εις τας μάχας, δικαίως και αυστηρώς, αφώπλιζαν τους δειλιώντας. Παρενέβαιναν διαλλακτικώς, αλλά μετά σταθερότητος, εις τας μεταξύ των σεναώς οπλοφορούντων Σουλιωτών τυχόν έριδας.

Η Αλβανοελληνίς συγγραφεύς Δώρα ντ' Ιστρια γράφει για

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ ΑΘΗΝΑ 2004

Η προσωπική μας προσφορά στη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 είναι Συμμετοχή στη μεγαλύτερη γιορτή της Ανθρωπότητας. 60.000 εθελοντές θα έχουν τη μοναδική

ευκαιρία να ζήσουν από κοντά τη μαγεία αυτής της Γιορτής και όλοι μαζί να συμμετάσχουν στους πιο φωτεινούς και στους πιο ανθρώπινους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Πώς «θα είμαι και εγώ εκεί»;

Συμπληρώνοντας την επίσημη Αίτηση Εθελοντισμού και αποστέλλοντάς τη στην ΑΘΗΝΑ 2004

Πού θα βρω την επίσημη Αίτηση Εθελοντισμού;

- Με ένα τηλεφώνημα, χωρίς χρέωση, στην ανοιχτή γραμμή Εθελοντισμού 0800 11 20041 (εργάσιμες ημέρες και ώρες)
- Στο Διαδίκτυο, στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.athens2004.com
- Από την έδρα της Οργανωτικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων ΑΘΗΝΑ 2004,

Φιλικής Εταιρείας & Ιωλκού, Ν. Ιωνία

Η δάδα του 2004

Αγώνες της 28ης Ολυμπιάδας, 13-29 Αυγούστου 2004

12οι Παραολυμπιακοί Αγώνες, 17-28 Σεπτεμβρίου 2004

Έχουμε τη φλόγα. Δυναμώνουμε το φως της

Σούλι: Πανηγυρικός 26 Μαΐου 1968

Συνέχεια από τη σελίδα 5

την Σουλιώτισσαν: «Εις το Σούλι αντηχεί η ελληνική γλώσσα. Διερχομένη ευλαβώς τα μέρη αυτά, που απηθανatίσθησαν δια παντός, εσκεπτόμην μετά δικαίας υπερηφανείας ό-τι αι γυναίκες της Ανατολής επετέλεσαν κατορθώματα ίσως μάλλον αξιοθαύμαστα από τα κατορθώματα της Γαλλίδος ηρωίδας Ζαν Ντ' Αρκ».

Τα σουλιωτικά τραγούδια, ελληνικά πάντοτε τραγουδημένα, μαρτυρούν απλώς πόσον οι Σουλιώται ησθάνοντο βαθεία ελληνικά. Οι πάμπολλοι πόλεμοί των εκράτησαν πιο πολύ από 200 χρόνια. Από αυτούς δεκαπέντε τουλάχιστον είναι ε-ξηκριβωμένοι. Οι τρεις τελευταίοι είναι οι κυριώτεροι.

Σημειώνω μερικά σημεία απολύτως συνοπτικά: 1732. Ωθούμενοι από τους Ενετούς οι Σουλιώται επαναστατούν μαζί με τους Μαργαριτιώτες. Επεμβαίνει ο τουρκικός στρατός. Οι Μαργαριτιώτες μπέηδες υποτάσσονται, αλλά οι Τούρκοι ούτε τολμούν να προσβάλουν τους αδαμάστους Σουλιώτας. Στα 1760 για να ελευθερώσουν κάποιον αρματολό, δεν αναφέρω ονόματα, έγινε μεγάλος αγών που κατέληξε σε συντριβή των Τούρκων.

Λίγο αργότερα ο Καλιό - πασάς επετέθη εναντίον του Σουλίου με μεγάλας δυνάμεις. Ο γιός του σκοτώθηκε, ο πασάς συνετρίβη και τα όπλα του γιού του οι Έλληνες του Σουλίου έστειλαν εις την Μεγ. Αικατερίνην της Ρωσίας κατά την φευγαλέαν και όχι σωστήν εκείνην περίοδον της Ελληνο-Ρωσικής υπεσχρημένης συμπράξεως.

1789 με 1792. Ο πρώτος μεγάλος πόλεμος: Ξέρομε την νίκη στις 20 Ιουλίου του 92 ανήμερα του Προφήτη Ηλία, ξέρομε τη φυγή του Αλή-πασά, ξέρομε του Βαλαωρίτου τους στίχους:

«Τ' άλογο - τ' άλογο Ομέρ Βρυώνη
«το Σούλι χύμησε και μας πλακώνει.
«Άνοιξε η κόλασις και μου ξερνάει
«τον μαύρο κόσμο της για να με φάη!»

Και ο Άγγλος ιστορικός Ήτον, που βρισκότανε στα Γιάννενα, στο παλάτι του πασά, γράφει με θαυμασμό για τη νίκη αλλά με θαυμασμό και για τους όρους της ειρήνης. Αφού επεξετάθη το Σούλι για πρώτη φορά έως πέρα από τα Δερβίζιανα, αναγκάστηκε ο πασάς να πληρώσει 100.000 γρόσια αποζημίωση στους Σουλιώτες που είχαν φθάσει ως τον Άγιο Ιωάννη της Μπουνίλας, δύο χιλιόμετρα από την πλατεία του Κάστρου των Ιωαννίνων. Τότε μοίρασαν τις 100.000 σε πέντε μέρη οι αγράμματοι, αλλά σοφοί αυτοί πατριώται. Το 1/5 το πρώτο για τις Εκκλησίες και έκαμαν και κάποια δωρεάν για τον Άγ. Γεώργιο, που ήτανε Μητρόπολις εδώ, το άλλο πέμπτον για την Κοινότητα, το άλλο πέμπτο δι' όλους τους κατοίκους και το τέταρτον και πέμπτον πέμπτα εμοιράσθησαν υπέρ των θυμάτων του πολέμου.

Δεύτερος μεγάλος πόλεμος 1800-1804: Μετά αγώνας και θριάμβους και θυσίας, το Σούλι απογυμνωμένο, πεινασμένο, πεθαμένο υπέγραψε την ειρήνην δια της οποίας επήγγαινε να κάμει εις τα Άγραφα το καινούργιο Σούλι. 7 Δεκεμβρίου του 1803 έγινεν η ανατίναξις, το θαύμα, στο Κούγκι. Δεν το ξέρο-

με πώς έγινε, θα δούμε των καλών παιδιών της Ελλάδος τώρα την αναπαράσταση, σύμφωνα με ό,τι η πατριωτική θρησκευτική πίστις τους εμπνέει, αλλά ξέρομεν ότι:

«αστροπελέκια πέσανε, βροντάει ο κόσμος όλος,
λάμπει στα νέφη η εκκλησιά, λάμπει το μαύρο Κούγκι!
Τι φοβερή κεροδοσιά πόλαβε στη θανά του
το Σούλι το κακότυχο και τι καπνό λιβάνι...».

Ακολουθεί στις 16 Δεκεμβρίου η υπερκόσμια θυσία των γυναικών στο Ζάλογγο. Ο ύμνος ο Εθνικός την περιγράφει:

«Της εμάζεψε στο μέρος του Ζαλόγγου τ' ακρινό
«της ελευθεριάς ο έρωσ και τις έμπνευσε χορό...».

Είναι εκεί που τραγουδάει ο λαός:

«Στη στεριά δεν ζει το ψάρι ουδ' ανθός στην αμμουδιά,
κι οι Σουλιώτισσες δεν ζούνε δίχως την ελευθεριά!...»

Ύστερα, σε λίγες μέρες κλεισμένοι οι Σουλιώτες κάμουν τα θαύματά των στη Ρινιάσσα, στη Λάμαρη. Εις τις 20 Δεκεμβρίου τινάζεται ο πύργος του Δαμουλά και λέγει η γερόντισσα:

«Σκλάβες Τουρκών μη ζήσωμε, παιδιά μαζί μου ελάτε
«και τα φουσέκια τ' άναψε κι όλες φωτιά γενήκαν...».

Ύστερα από το Ζάλογγο και τη Ρινιάσσα, ο χαλασμός του Σέλτσου, δόξης κορύφωμα, μετά τρίμηνο άνισον υπεράνθρωπον αγώνα, ανήμερα του Αγίου Γεωργίου, προστάτου του Σουλίου, στα 1804. Και γράφει ο Rouqueville: «Η ανθρωπίνη σκέψις είναι αδύνατον να το πιστεύση· και όμως άνδρες και γυναίκες φώναξαν «θάνατος και όχι σκλαβιά». 250 γυναικό-παιδα και κυκλωμένοι πολεμιστάι κατέπεσαν εις το απύθμενο του Σέλτσου βάραθρον». Είναι 250 μέτρα βαθύ.

Λένε τα τραγούδια και για τον γυναικείον ηρωισμό:

«Η μάνα μ' είν' η αστραπή, πατέρας μου το βόλι,
κι' εγώ είμ' τ' αστραπόβολο που ρίχνω και σας καίγω,
που παίρνω πέντε στο σπαθί και δέκα στο ντουφέκι...».

Και το δημοτικό τραγούδι ψάλλει:

«Λαμπρό αστέρι τ' ουρανού, που πας σιμά στην πούλια...».

Ίσως το αστέρι ήτανε τα ελευθερωτικά μας όπλα.

Τελικώς από τους υπερηλίδους Σουλιώτας και πολλούς Ραδοβιζινούς, μόνον ολίγοι δεκάδες ηρώων διεσώθησαν εις Πάργαν.

Τρίτος και τελευταίος μεγάλος πόλεμος 1820-1822: Οι Σουλιώτες ύστερα από πολύχρονα κατορθώματά τους σε ξένους στρατούς ξαναπερνούν από την Κέρκυρα στην Ήπειρο.

Στο Κάστρο στα Γιάννενα, στο Σούλι που ξαναπήραν, καλύπτουν οι Σουλιώτες από τον γέροντά των Πολέμαρχον, όλοι ως τα μικρά παιδιά, την Ανάστασιν του Έθνους, την έκρηξιν του Ιερού Αγώνος στην Αγία Λαύρα. Εσχάτως ανεπτύχθη ένας συναγωνισμός: Ποια μέρα άρχισε η Επανάστασις; Η Επανάστασις δεν άρχισε ωρισμένη μέρα. Δεν είχε σβήσει. Κάποτε εξεδηλώθη. Αλλά τι να πούμε για το Σούλι, που μήνες πριν και χρόνο κατόπιν ενάμισυ, εβάστηξε μέχρις ότου ολοκαύτωμα πια εβγήκε. Και από εκεί, όπου πόλεμος εκεί το Σούλι παρόν. Θέλετε στο Μακρυνόρος και το Αιτωλικό; Θέλετε στο Μεσολόγγι; Ο Παλαμάς λέγει:

Συνέχεια στη σελίδα 14

Βιβλιοπαρουσιάσεις

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΥΡΟΥΣΗ

Ματωμένη πορεία Ποντίων

Για ακόμη μια φορά ο δημιουργικός και πολυγραφότατος συμπατριώτης μας Παναγιώτης Κυρούσης μας ξαφνιάζει ευχάριστα με το νέο του έργο.

Αναφερόμαστε στο καινούργιο του βιβλίο που μόλις εκδόθηκε από τις εκδόσεις «Λογοσοφία» Κ. Σμπιλια, με τον πολύ εκφραστικό τίτλο «Ματωμένη πορεία Ποντίων».

Το έργο είναι ένα ιστορικό μυθιστόρημα όπου ο συγγραφέας με λόγο απλό, άμεσο αλλά και μεστό πλέκει περίτεχνα το αληθινό με το φανταστικό.

Στό μυθιστόρημα «Ματωμένη πορεία Ποντίων» κεντρικό πρόσωπο είναι η Λισάφ. Ενσαρκώνει με την πολύπλευρη δράση της τα οράματα του Ποντιακού Ελληνισμού.

Οι Τσέτες αντάρτες καίνε το χωριό της. Δολοφονούν τον άντρα της Χάμπο και τους γονείς του μπροστά στα μάτια της. Ατιμάζουν την ίδια με βάρβαρο και απάνθρωπο τρόπο. Αρπάζουν τα αγόρια της, Νικόλα και Θεωρή και τα κάνουν Γενίτσαρους. Όμως τ' αντιμετωπίζει όλα με υπεράνθρωπη δύναμη. Με πίστη βαθιά και χαλύβδινη υπομονή προσπαθεί να σώσει τις κόρες της Λεμόνα και Παρέσα απ' το βίαιο εξισλαμισμό και τον εγκλεισμό τους σε τούρκικα χαρέμια. Μαζί με άλλους Ποντίους πρόσφυγες αντιμετωπίζει πείνα, δίψα, κακουχίες, σκληρές μάχες, θανάτους. Παρ' όλες τις τραγικές περιπέτειες κατορθώνει να 'ρθει στην Ελλάδα. Αργότερα θα ταξιδέψει στον Πόντο και θ' ανακαλύψει το μεγαλύτερο γιο της Νικόλα, Συνταγματάρχη Κεμάρ στο τούρκικο στράτευμα...

ΡΗΓΑΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ

Εγώ, ο Πύρρος

Το βιβλίο Εγώ, ο Πύρρος (εκδόσεις Λιβάνη), είναι μια μυθιστορηματική βιογραφία του βασιλιά της Ηπείρου. Είναι μια ιστορική αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο που δίνει πιο άμεση προσέγγιση και περισσότερη ζωντάνια στα γεγονότα. Ο συγγραφέας, μέσω του οποίου εκφράζεται ο Πύρρος, ανιχνεύει την αλήθεια μέσα απ' τις διάφορες ιστορικές πηγές και με λογοτεχνική ανάπλαση και μυθιστορηματική προέκταση ζωντανεύει «τα έργα και τις ημέρες» του βασιλιά της Ηπείρου, με αυστηρή προσήλωση στα ιστορικά δεδομένα.

Ο Πύρρος υπήρξε ένας μεγάλος στρατηλάτης, μια απ' τις σημαντικότερες μορφές της ιστορίας μας. Επί ηγεμονίας του η άγωνα και φτωχή Ήπειρος έφτασε στη μέγιστη ακμή της και δοξάστηκε όσο ποτέ άλλοτε στην ιστορία της. Συνένωσε τα διάφορα ηπειρωτικά φύλα και με νικηφόρους πολέμους επεξέτεινε τα όρια του κράτους του. Υπήρξε συνετός και δίκαιος κυβερνήτης, αλλά, κυρίως, γενναίος και ατρόμητος πολεμιστής που δοξάστηκε όσο λίγοι στα πεδία των μαχών εναντίον των ισχυρών Μακεδόνων βασιλιάδων, αλλά και στην Ιταλία με «πύρρειες» νίκες εναντίον των Ρωμαίων και στη Σικελία εναντίον των θαλασσοκρατόρων Καρχηδονίων.

Κάπου εβδομήντα χρόνια μετά το θάνατο του Πύρρου, ο Σκιπίωνας ο Αφρικανός, νικητής των Καρχηδονίων, ρώτησε τον αιχμάλωτο αρχηγό τους, τον Αννίβα: «Ποιον θεωρείς το μεγαλύτερο κι ικανότερο στρατηγό»;

Εκείνος, δίχως πολλή σκέψη, απάντησε:

«Πρώτο το Μέγα Αλέξανδρο, δεύτερο τον Πύρρο και τρίτο τον εαυτό μου!»

«Καλά», του 'πε ο Σκιπίωνας. «Και σε ποια σειρά θα βά-λεις εμένα που σε νίκησα»;

«Μα, αν δε με νικούσες», απάντησε ο Αννίβας, «τότε ε-γώ δε θα 'μουν τρίτος αλλά πρώτος!»

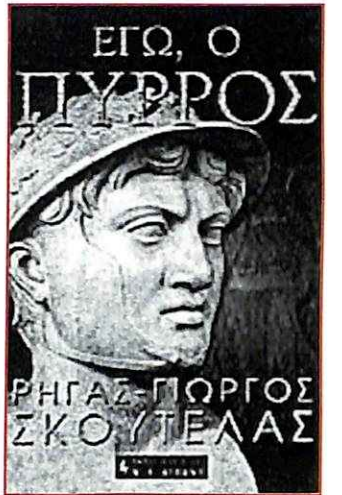
Ο Ρήγας - Γιώργος Σκουτέλας γεννήθηκε στην Άρτα, σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και Διοικητική των Επιχειρήσεων στο μεταπτυχιακό τμήμα της Ανώτατης Εμπορικής. Σταδιοδρομήσε επαγγελματικά στον ΟΤΕ.

Από το 1981 έως το 1989 διετέλεσε ειδικός σύμβουλος και στη συνέχεια διευθυντής του Γραφείου του Υπουργού Οικονομικών.

Με τη λογοτεχνία ασχολήθηκε από τα γυμνασιακά του χρόνια και συνεργάστηκε με διάφορες εφημερίδες και περιοδικά. Εργάστηκε για ένα διάστημα ως δημοσιογράφος στην ημερήσια εφημερίδα των Αθηνών Αθηναϊκή και με-τά σε ημερήσιες εφημερίδες των Ιωαννίνων, ήταν δε συνεκδότης της εβδομαδιαίας εφημερίδας Η Φωνή των Ορεινών.

Ασχολείται και με τη ζωγραφική.

Έχει εκδώσει τα εξής βιβλία: Οδοιπορικό (ταξιδιωτικό στην Ήπειρο, 1963)· Γενική Επιμόρφωση (εκπ. εγχειρίδιο, 1974)· Κάπως έτσι... (διηγήματα, 1977)· Το Κατά Κεφαλή Εισόδημα (διηγήματα, 1979)· Άμαχος Πληθυσμός (μυθιστόρημα, 1982)· Όταν Ζούσες, Ορέστη, Ήσουν Βλάχας (μυθιστόρημα 1986)· Θεοδώριανη Άρτας (ιστοριολαογραφική μελέτη, 1994)· Ένα Ζευγάρι Παπούτσια για τη Μάνα μου (μυθιστόρημα, 1998)· Κάτοικοι: Ένας (μυθιστόρημα 1999).

Μπουρδέτο Παστανάκα (σαλάχι)

Μια θαλασσινή καλοκαιρινή νοστιμιά και πικάντικος μεζές είναι και το μπουρδέτο που γίνεται με παστανάκα γαλέο και σμέρνα.

Υλικά:

- 1 κρασσοπότηρο λάδι
- 1 κιλό παστανάκα
- 1 κιλό κρεμμύδια ξερά χοντροκομμένα
- 1 κιλό ντομάτες ώριμες τριμμένες και
- 1 κουταλιά της σούπας πελτέ αλάτι - πιπέρι μαύρο
- μισό κουταλάκι κόκκινο πιπέρι καυτερό

Εκτέλεση:

Σωτάρουμε τα κρεμμύδια στο λάδι μέχρι να μαραθούν. Ρίχνουμε την ντομάτα και αφήνουμε μέχρι να βράσουν τα κρεμμύδια. Αν χρειαστεί ρίχνουμε και λίγο νερό. Πρέπει να έχει αρκετό ζουμί. Όταν βράσουν τα κρεμμύδια ρίχνουμε την παστανάκα κομμένη μερίδες και αφήνουμε να βράσει. Δεν δέλει πολύ βράσιμο. Πρέπει όμως να μείνει με αρκετό ζουμί που είναι λίγο πηκτό, κατάλληλο για βούτες για καλοφαγάδες και κρασοπατέρες.

Για τη σμέρνα δεν πρέπει να ξεχάσουμε τη διαδικασία. Κρεμάμε τη σμέρνα και με δύο ξύλα συμπιέζουμε το κορμί από το κεφάλι προς την ουρά πολλές φορές. Έτσι τα κόκκαλα κατεβαίνουν στην ουρά, την οποία κόβουμε και πετάμε. Μπορούμε και να τη γδάρουμε εύκολα. Μαγειρεύεται με τον ίδιο τρόπο. Είναι επίσης νοστιμιάτος μεζές.

Σταφιδόψωμο

Υλικά:

- 1 ποτήρι λάδι
- 1 1/2 ποτήρι ζάχαρη
- 1 1/2 ποτήρι χοντροκοπανισμένα καρύδια
- 4 ποτήρια αλεύρι
- 1 ποτήρι σταφίδες μαύρες
- 1/2 ποτήρι κρασιού κονιάκ
- 2 ποτήρια χυμό φρέσκου πορτοκαλιού
- 1 κουταλάκι κανέλα και γαρίφαλο σκόνη
- 2 κουταλάκια μπέικιν
- 1 κουταλάκι σόδα φαγητού
- 1 κουταλάκι ξύσμα πορτοκαλιού

Εκτέλεση:

Ανακατεύουμε το αλεύρι, κανέλα, γαρίφαλο και μπέικιν πάουτερ. Ρίχνουμε το λάδι, τρίβουμε το αλεύρι έως ότου ενωθούν.

Προσθέτουμε τη ζάχαρη και το χυμό πορτοκαλιού, αφού μέσα στο πορτοκάλι λιώσουμε τη σόδα, το ξύσμα και το κονιάκ.

Ζυμώνουμε λίγο. Στη συνέχεια προσθέτουμε τα καρύδια και τις σταφίδες. Ζυμώνουμε μέχρι να ενωθούν όλα τα υλικά. Ρίχνουμε το μίγμα σε ένα λαδομένο ταψάκι και το βάζουμε στο φούρνο σε θερμοκρασία κάτω από 200° για μία ώρα.

Σημείωση:

Για τις «Παρχινές Συνταχές» μπορείτε να απευθυνθείτε στην κα: **Τάτη Καστρινάκη, Ισμήνης 11, Δάφνη, Αθήνα 172 37** Ελλίζοντας ότι όλες θα ανταποκριθείτε σας ευχαριστώ εκ των προτέρων.

Τάτη Καστρινάκη

Επιθυμία Παργινών η επαναλειτουργία της ενορίας των Αγίων Αποστόλων την Μ. Εβδομάδα του 2004

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ
ΓΗΡΟΜΕΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΓΑΣ

Εν Παραμυθία τη 23-04-2003

Αριθμ. Πρωτ. 399

Κύριον Αθανάσιον Βέργον, Πρόεδρον Συλλόγου Παργινών Αθηνών Πειραιώς και περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» Αθήνα

Αγαπητέ Κύριε Βέργο

Εις απάντησιν της υπ' αριθ. 18/18-03-2003 επιστολής σας, έχομεν την τιμήν να σας πληροφορήσωμεν, ότι υπό τας παρούσας συνθήκας αδυνατούμεν να εκπληρώσωμεν το αίτημά σας, λόγω σημαντικής ελλείψεως Ιερέων. Ο υπάρχων δεύτερος Ιερεύς εις την Ανθούσαν βοηθεί προσωρινώς τον εφημέριον αυτής, ο οποίος, λόγω σοβαράς παθήσεως, αδυνατεί να λειτουργήσει μόνος.

Ζητούντες την κατανόησίν σας, ευχόμεθα εις υμάς και όλα τα μέλη του Συλλόγου σας υγείαν με κάθε αγαθόν και καλήν Ανάστασιν.

Χρόνια πολλά ο Μητροπολίτης Τίτος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ-ΠΕΙΡΑΙΑ-ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ
«Η ΠΑΡΓΑ»

Αριθμ. Πρωτ. 21

Αθήνα 15/05/2003

Προς: Ιερά Μητρόπολη Παραμυθίας, Φιλιατών,
Γηρομερίου και Πάργας

Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Τίτο

Παραμυθία

- Κοιν.: 1) Γραφείο Δημάρχου Πάργας
2) Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Αγ. Νικολάου Πάργας
3) Πολιτιστικός Σύλλογος Πάργας «Κων. Κανάρης»

Σεβασμιώτατε,

Με χαρά διαβάσαμε την απάντησή σας.

Μας τιμά ιδιαίτερα το ενδιαφέρον σας για αυτό το συναισθηματικό και πολιτιστικό, για τους πατριώτες μας θέμα.

Θα θέλαμε παρ' όλα αυτά να βρεθεί μια λύση και του χρόνου το Πάσχα να λειτουργήσουν οι Άγιοι Απόστολοι τουλάχιστον τη Μ. Πέμπη και τη Μ. Παρασκευή, αν όχι όλη τη Μεγάλη Εβδομάδα.

Γι' αυτό λοιπόν παρακαλούμε να μας απαντήσετε στα παρακάτω δυο ερωτήματα.

1) Έχοντας έναν ολόκληρο χρόνο στη διάθεσή σας, μπορείτε να βρείτε και επισήμως να ορίσετε έναν ιερέα γι' αυτή μόνο την περίοδο;

2) Σε περίπτωση που καταστεί αδύνατη η εξεύρεση ιερέα, μπορεί ο Σύλλογός μας να βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση απευθυνόμενος σε άλλες Μητροπόλεις;

Ευχαριστούμε θερμά και με αγωνία περιμένουμε την απάντησή σας.

Με τιμή

Σύλλογος Παργινών Αθήνας - Πειραιά
και Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ»

Ακαδημία Π

Δεύτερη ελλαδική περίοδος Πάργα 1984-2004

Η Ακαδημία Π, με σύγχρονη ορολογία είναι ένα ερευνητικό πρόγραμμα ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Αντικείμενο της έρευνας είναι το πανάρχαιο ερώτημα:

Γιατί τα πράγματα συμβαίνουν όπως συμβαίνουν;

Στην πρώτη φάση του πολιτισμού οι άνθρωποι πίστεψαν ότι τα πράγματα συμβαίνουν όπως θέλουν κάποιες υπερφυσικές - θείες - δυνάμεις και επινόησαν διάφορες θρησκείες με διάφορες λατρείες, προσευχές, προσφορές, τόματα για να εξευμενίσουν τις θείες δυνάμεις, για να γίνει ό,τι επιθυμεί ο κάθε προσευχόμενος.

Στη δεύτερη φάση του πολιτισμού οι άνθρωποι διαπίστωσαν ότι πολλές φορές τα πράγματα συμβαίνουν όπως τα θέλουν κάποιοι «ισχυροί» και επινόησαν διάφορα πολιτεύματα και τη Δημοκρατία, με την οποία τα πράγματα συμβαίνουν όπως θέλουν οι πολλοί, που στην εποχή μας σημαίνει ότι «θα σε ψηφίσω για να κάνεις και ό,τι θέλω και εγώ». Χωρίς να σημαίνει πως η λατρεία των θρησκευομένων παραήκμασε εντελώς, γιατί κάποια πράγματα παραμένουν ακόμη στη δικαιοδοσία των υπερφυσικών, θείων δυνάμεων.

Ταυτόχρονα επινόησαν και τη Νέμεση, θεά που τιμωρεί κάθε υπέρβαση των θείων (και γιατί όχι και των θεσμοθετημένων) Νόμων, την ύπαρξη της οποίας απαξιούν διάφοροι έξυπνοι πολίτες.

Ειδικότερα, αντικείμενο του ερευνητικού προγράμματος της Ακαδημίας Π, είναι:

Η αντοχή του ψυχικού σθένους στις τυχαίες και στις σκόπιμες αδικίες, και στα πλήγημα των «ισχυρών», ειδικά και εκλεγμένων.

Ένα ερώτημα που απασχολεί πολλούς είναι το τι σημαίνει το «Π» της Ακαδημίας Π. Δεν έχει, προς το παρόν, σημασία είτε πρόκειται για αρχικό ονόματος είτε για αρχικό πόλεως είτε κάτι άλλο, π.χ. Ακαδημία Προγόνων, (άσχημα θα ήταν να υπήρχε ένα Ίδρυμα στο οποίο θα μπορούσε κάθε ψηφοφόρος να μαθαίνει την ιστορία των προγόνων του;)

Πάντως το «Π» της Ακαδημίας Π, δεν σημαίνει κάτι πονηρό.

Πώς προέκυψε η Ακαδημία Π

Βεβαίως η Ακαδημία Π, δεν προέκυψε από κάποια ελεύθερη προσωπική απόφαση, τύπου «πήγα για μπάνιο στο Κρουνόρι» ή από συμβουλή κάποιου φίλου, τύπου «κάνε το κατώ του σπιτιού σου Μπαρ» να τα κοινομήσεις. Προέκυψε από μια σύνθετη διαδικασία. Στο περί-

που, ως συνήθως, άγγελος Κυρίου παρουσιάστηκε στον εικαστικό καλλιτέχνη, αυτός ρώτησε για την ταυτότητα του Κυρίου, τα διαπιστευτήρια ήταν αξιόπιστα και δέχτηκε να συμμορφώνεται στις εντολές, οι οποίες δίδονται τμηματικά, κατ' έτος.

Η επόμενη εντολή είναι: Νεοτρομοκρατία, η οποία βάσει του τρομοσκοπίου της Ακαδημίας Π. α) βάζει το νερό στ' αυλάκι, β) βάζει τον κάθε κατεργάρη στον πάγκο του και γ) βάζει όλους τους ευρωψηφοφόρους στον ίδιο παρανομαστή, (αρκεί να μην μπερδεύουμε τα κλάσματα με τις πορδές).

Τι εστί Ακαδημία Π;

Η Ακαδημία Π, όπως διατείνεται ο αυτοαποκαλούμενος ανεξάρτητος διανοούμενος, εικαστικός και ερασιτέχνης προφήτης, ως εκπρόσωπος της δεύτερης ελλαδικής της περιόδου, (γεγονός που υπαινίσσεται ότι υπήρξε και κάποια αλλοδαπή και κάποια πρώτη ελλαδική περίοδος), είναι ένας πανάρχαιος φορέας που μεριμνά (προτρέπει και παρεμβαίνει όπως φρονεί) για την Ελληνική Αντίληψη του Κόσμου.

Επί του παρόντος είναι ένας μικρός υπαίθριος χώρος σε τρία επίπεδα στην Πάργα όπου διαδραματίζονται διάφορες καλλιτεχνικές δραστηριότητες. Παρουσιάζονται:

Η Ευρωσφίγγ, ετεροθαλής αδελφή της γνωστής αρχαίας, με το αίνιγμά της με το οποίο υπαινίσσεται την αναθεώρηση της σύγχρονης αντίληψης για τη στατική του ανθρώπινου σώματος.

Η Ευρωσφροδίτη, η οποία υπαινίσσεται την αναθεώρηση της σύγχρονης αντίληψης των ερωτικών (αεζουαλικών) δραστηριοτήτων.

Η αγία Σοφία των συμπτώσεων, θεωρητικό κράμα χριστιανής αγίας (άρα που αγαπάει και συγχωρεί) και αρχαίας θεάς (άρα που εκδικείται και τιμωρεί κάθε ασέβεια). Η αγία Σοφία των συμπτώσεων θαυματουργεί, αλλά μόνο για επιστήμονες, κομμουνιστές και πολυεκατομμυριούχους, και θεραπεύει (δωρεάν) σωματικούς και ψυχικούς πόνους, εκείνους που οι κατερωμένες Ιατρικές και Φαρμακολογίες αδυνατούν να θεραπεύσουν. Αλλά, το θαύμα του γικό απόρρητο, το οποίο δεν προδόθηκε ποτέ, (όπως και των Πυθαγορείων) δεν επιτρέπει περαιτέρω συζήτηση και η Ακαδημία Π, επί του παρόντος, δεν έχει καμία πρόθεση να γίνει διάσημο θεραπευτήριο.

Η Ακαδημία Π, είναι συνάρτηση τριών παραγόντων: Ο εικαστικός καλλιτέχνης, το κοινό (οι καθ' οιονδήποτε τρόπο φιλοκαλούντες και

Ευρωσφροδίτη. Φυσικό μέγεθος. Ενιαίο σύρμα αλουμινίου Φ 3 χιλ. Ιδιωτική συλλογή.

φιλοσοφούντες ως δυνητικοί αποδέκτες) και οι αρμόδιοι (η τοπική και η κρατική διοίκηση, οι ιστορικοί, οι κριτικοί κ.ά.

Αναλυτικότερα στους δυνητικούς αποδέκτες συγκαταλέγονται 1) η κοινωνία της Πάργας και κατ' επέκταση η κοινωνία της Ελλάδας, 2) οι αρμόδιοι για τις καλλιτεχνικές δραστηριότητες και 3) οι τουρίστες.

Το πρόγραμμα της Ακαδημίας Π, ανήκει στην πρωτοπορία της έρευνας, η οποία ακόμη θεμελιώνεται στην Αριστοτέλεια Λογική, στην Αξιοματική Μέθοδο και στην Ευκλείδεια Γεωμετρία.

Μία πρόταση της Ακαδημίας Π, που ίσως χαρακτηρίσει τη νέα χιλιετία, είναι η Διοσκλήδεια Γεωμετρία η οποία ίσως επιλύσει άγνωστα προβλήματα της ανθρώπινης Φύσης και ίσως καθορίσει «το νόημα της ζωής», αν υπάρχει κάτι τέτοιο.

Ποια είναι η τύχη των δραστηριοτήτων της Ακαδημίας Π;

Από το βιβλίο των επισκεπτών προκύπτει ότι η εντύπωση είναι θετική, με κύριο χαρακτηριστικό την πρωτοτυπία και την καλλιτεχνική ποιότητα των αγαλμάτων από ενιαίο σύρμα.

Τα δεινοπαθήματα της Ακαδημίας Π, τα οποία ο εικαστικός καλλιτέχνης, προς το παρόν, αντιμετωπίζει απότοπος είναι πολλά. Διασώζονται όμως, προς το παρόν, τεκμήρια, μαρτυρίες και εικαστικές καταγραφές (εκτός εκείνων που απωλέσθησαν και αγνοείται η τύχη τους, προς το παρόν), τα οποία η εύπορη νέα γενιά της Πάργας που ανατρέφεται ερήμην του φόβου της επιβίωσης, ίσως μελετήσει και ίσως συναισθανθεί τις αιώνιες ελληνικές αρετές, την ευσέβεια, τη δικαιοσύνη και την ευγένεια.

Απόστολος Πετρίδης

Αθανάσιος Μπάτσιος 1926-2003

Με μεγάλη συγκίνηση συγκεντρωθήκαμε στον ιερό αυτό χώρο για να αποχαιρετίσουμε τον αγαπητό μας συμπολίτη Αθανάσιο Μπάτσιο. Μορφή ευγενική και ήρεμη, προσέφερε ότι καλύτερο στον τόπο του.

Έδωσε το παρόν στην Εθνική Αντίσταση (1941-44) ενταγμένος στις τάξεις του ΕΔΕΣ.

Η παρουσία του στην Αγροτική Τράπεζα υπήρξε ευσυνειδητή και υποδειγματική. Υπηρέτησε στην Πάργα, όπου όλοι μας τον θυμόμαστε για την εξυπηρετικότητά του και το χαμόγελό του, στην Δημητσάνα και στην Αθήνα, απ' όπου και συνταξιοδοτήθηκε.

Η αγάπη για τη γενέθλια γη και τους ανθρώπους της τον ώθησαν να δραστηριοποιηθεί, μαζί με τον αείμνηστο Σπύρο Στέλιο στη συσπείρωση των Παργινών της Αττικής. Εργάστηκε με κέφι και μεράκι για το σκοπό αυτό.

Δημιούργημα της δράσης του αυτής υπήρξε ο Σύλλογος Παργινών Αθήνας, του οποίου διετέλεσε και πρώτος πρόεδρος 1978-1980· ενός συλλόγου που αποτελεί καύχημα για τη μικρή μας πόλη.

Ο Σύλλογος για την επί δεκαετία προσφορά του σ' αυτόν, την οποία σταμάτησε ο θάνατός του, τον τίμησε στις 13-1-02 σε μια σεμνή και συγκινητική τελετή στην οποία δυστυχώς δεν μπόρεσε να παρευρεθεί εξαιτίας των προβλημάτων υγείας που τον ταλάνιζαν. Όμως η καρδιά και η σκέψη του ήταν κοντά στους ξενητεμένους συμπατριώτες του, όπως φαίνεται και στην ευχαριστήρια επιστολή του.

Νυμφεύθηκε την Κων/να Δημουλίτσα, με την οποία απέκτησε δύο τέκνα και εγγόνια.

Η μητέρα γη της Πάργας που τόσο λάτρεψες ας σε δεχτεί στις στοργικές αγκάλες της.

Αιωνία σου η μνήμη

Ο επικήδιος εκφωνήθηκε από τον πρόεδρο του συλλόγου Αθ. Βέργο στον Κεντρικό Αγ. Νικόλαο Πάργας στις (5-4-03).

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει στην οικογένειά του την βαθειά του οδύνη για το θάνατο του, ο οποίος διετέλεσε ιδρυτικό μέλος και πρόεδρος αυτού.

Για το θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα, παπού ευχαριστούμε όλους αυτούς που με οποιοδήποτε τρόπο συμπαραστάθηκαν στο πένθος μας. Η σύζυγος, τα παιδιά, τα εγγόνια.

Τούλα Βάσσου Κοτύλια 1933-2003

Στην όμορφη Πάργα το 1933 γεννήθηκε η Τούλα Βάσσου, κόρη του μπάρμπα Μήτσου και της Καλιόπης Βάσσου. Μεγάλωσε στη γειτονιά του Αγ. Νικ. του Παπύρη, σε ένα πανέμορφο σπίτι με έναν υπέροχο κήπο γεμάτο τριανταφυλλίες, κρίνα, βασιλικά και γιασεμιά. Όμορφη, ξανθή, πάντοτε γελαστή, πρόσχαρη, φιλόξενη, στην ανθοστόλιστη αυλή της περίμενε τον επισκέπτη μ' ένα ποτήρι κρύο νερό και το πιατάκι με το γλυκό μπουρνέλα από τον κήπο της.

Γνήσια παργινιά χρυσοχέρα στο εργόχειρο, στη ζωγραφική, το γράψιμο και γενικά στη γνώση.

Εξαιρετη σύζυγος και μητέρα, παντρεύτηκε τον Αλέξανδρο Κοτύλια από την Κόνιτσα, έζησε μερικά χρόνια στο Κογκό, απέκτησε τρία αγόρια, τον Γιώργο, Δημήτρη, Φαίδωνα.

Η εφημερίδα μας πολλές φορές φιλοξένησε πικάντικα κείμενά της, γραμμένα με ανεξάντλητο χιούμορ, που αφορούσαν χαρακτηριστικούς τύπους της Πάργας κ.ά.

Το νήμα της ζωής της κόπηκε νωρίς στις (23-4-03). Ας είναι ελαφρύ τό χώμα των Ιωαννίνων που τη σκεπάζει.

Αιωνία της η μνήμη, Αθ. Βέργος

Πέτρος Γιούργας 1910-2003

Γεννήθηκε στην Λούτσα Πρέβεζας το 1910. Αποφοίτησε από το Δημοτικό Λούτσας το σχολαρχείο Πάργας και το Γυμνάσιο Πρέβεζας. Έλαβε μέρος ως Λοχίας στον Πόλεμο 40-41 και στην εθνική αντίσταση όπου υπήρξε ανώτερο πολιτικό στέλεχος για την οποία υπέστη πολλές δυσάρεστες συνέπειες και εξορίες. Διετέλεσε επί σειράν δεκαετιών πρόεδρος ποικίλων οργανισμών και συλλόγων και οργάνωσε πολυάριθμες θεατρικές παραστάσεις και άλλες εκδηλώσεις.

Έχει συγγράψει τα βιβλία: «Σατυρικά Πάργας» το 1996 και «Μαρτυρίες και Βιώματα» το 2000.

Έχει τιμηθεί για την προσφορά του από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Πάργας, τον Σύλλογο των αποδήμων Παργινών της Αθήνας και τον Δήμο Πάργας.

Έσβησε σε βαθειά γεράματα στο σπίτι του στην Πάργα στις 14-6-03.

Το κείμενο αυτό εν είδει βιογραφικού μου εμπιστεύτηκε ο εκλειπών τον Ιούλιο του 2000 στην Πάργα και με επιθυμία του το δημοσιεύουμε αυτούσιο.

Αιωνία του η μνήμη, Αθ. Βέργος

Αι-Γιάννης Ριγανός (24-6-03)

Προς μεγάλη χαρά όλοι μας είδαμε φέτος την παραμονή του Αι-Γιάννη του Ριαγανά να αναβιώνει το έθιμο με τις λαμπατινές στην παραλία του Κρουονερίου. Ήταν μία ευχάριστη έκπληξη γιατί η αναβίωση αυτή έγινε με πρωτοβουλία του Δήμου πράγμα που μας γεμίζει με ελπίδα ότι τα Παργινά έθιμα θα «ξαναζήσουν», γεμίζοντας τους παλιούς ευχάριστες αναμνήσεις και τους νέους ευχάριστες εμπειρίες. Είναι πολύ σημαντικό να τονίσουμε ότι αυτές οι πρωτοβουλίες πρέπει να συνεχιστούν για να βοηθήσουν την πόλη μας να ανακτήσει την πολιτιστική της ταυτότητα μέσω της αναβίωσης των εθίμων.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι η παράδοση μπορεί να συνυπάρξει αρμονικά με την τουριστική ανάπτυξη του τόπου μας.

Ο Λάμπρος Βουρεκάς θυμάται

ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΓΑΣ

Άλλους δύο αγώνες κάναμε, θυμάμαι, στη Λευκίμη της Κέρκυρας.

Ο πρώτος έγινε το 1955.

Φύγαμε πολύ πρωί από την Πάργα με το καΐκι του Μπακούλη και φτάσαμε στο χωριό Ποτάμι και από εκεί με τα πόδια φτάσαμε στις Αλικές. Έτσι λεγόταν το μέρος που ήταν το γήπεδο.

Η υποδοχή που μας έγινε ήταν πολύ καλή, γιατί για πρώτη φορά πήγαινε ξένη ομάδα στο μέρος τους.

Τον αγώνα τον κερδίσαμε με 0-4.

Στο δεύτερο αγώνα που έγινε τον άλλο χρόνο οι Λευκιμιώτες είχαν ενισχυθεί με πολύ καλούς παίκτες από την πόλη της Κέρκυρας. Ο αγώνας ήταν πολύ σκληρός, οι αντίπαλοί μας προηγούντο με 1-0 αλλά στα τελευταία λεπτά θυμάμαι ο Πιτσαρός ο Θωδωρής που έπαιζε μπροστά γύρισε πίσω στη θέση μου και πήγα εγώ μπροστά.

Μετά από λίγο, έπειτα από μία καλή ενέργεια ισοφάρισα εγώ και ο αγώνας τελείωσε με το σκορ 1-1.

Άλλους δύο αγώνες κάναμε και στην Πάργα με δύο πολύ καλές ομάδες από την Κέρκυρα.

Ο πρώτος έγινε με τον Αστέρα που έληξε 1-1.

Ο δεύτερος έγινε με τον Πανεργατικό που τον αποτελούσαν οι καλύτεροι παίκτες της Κέρκυρας στον αγώνα αυτόν χάσαμε με 2-4.

Αυτά για την ώρα, την άλλη φορά θα γράψουμε για άλλους αγώνες.

Επιτυχής η Δημοτική Ολομέλεια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Δήμο Πάργας (21-5-03)

Στο δημοτικό διαμέρισμα της Ανθούσας, πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία, η δημοτική ολομέλεια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο δήμο μας. Ο Δήμαρχος κος Σπυρίδων Νούσης υπογράμμισε ότι γίνονται μελέτες, προγραμματισμός και συντονισμένη προσπάθεια το τελευταίο 4μηνο.

Για τις καλές σχέσεις με το νομάρχη Πρέβεζας, αλλά και το νομάρχη Θεσπρωτίας, μίλησε ο δήμαρχος μας και μόλις αναφέρθηκε στην καλή σχέση με το νομάρχη Θεσπρωτίας, ο νομάρχης Πρέβεζας κ. Βασίλης Ιωάννου πετάχτηκε σαν ελατήριο και του είπε χαριτολογώντας: «Σε βλέπω να αλληθωρίζεις τελευταία». Εκεί βέβαια, έπεσε και το σχετικό γέλιο.

Ο δήμαρχος κ. Σπυρίδων Νούσης, αναφέρθηκε σε μικρά και μεγάλα έργα που είναι σε εξέλιξη και που προγραμματίζονται τόσο στην Πάργα, όσο και στα δημοτικά διαμερίσματα. «Για οτιδήποτε πρόβλημα μεγάλο ή μικρό, έχω ανοιχτή την πόρτα του δημαρχείου» είπε και απεσπασε το θερμό χειροκρότημα του κόσμου.

Ο νομάρχης Πρέβεζας κ. Βασίλης Ιωάννου, έκανε λόγο για αυθαιρεσία στην Πάργα.

«Δεν υπογράφω παράνομες άδειες και πολεοδομικές αναρχίες. Θα ξετάσω όποια καταγγελία μου καταγγελλθεί» είπε χαρακτηριστικά ο κ. Νομάρχης.

Στα έργα που λαμβάνουν χώρα στην περιοχή, αναφέρθηκε ο νομάρχης κ. Βασίλης Ιωάννου, ενώ προέτρεψε τον κόσμο να αφήσει τις μεμψιμοιρίες και να προχωρήσουμε, όλοι μαζί μπροστά.

Η γραμματέας της τοπικής οργάνωσης Πάργας κ. Ευτυχία Ρίζου, τόνισε ότι πολλά απ' τα μέλη στέκονται συνέχεια στα λάθη και δεν βλέπουν πλέον το έργο αλλά και την παρουσία του κόσμου στην ολομέλεια.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΓΑΣ -

Α.Ε. Φαιάκων Κέρκυρας 4-0

Σάρωσε ο Απόλλωνας την Α.Ε. Φαιάκων σε ποδοσφαιρικό αγώνα στην Πάργα. Οι παίκτες, ο προπονητής του Απόλλωνα Γιώργος Μίτσας και η διοίκηση ευχαριστούν θερμά τους φιλάθλους της Πάργας που συμπαραστάθηκαν και ενίσχυσαν τις προσπάθειες του Απόλλωνα.

Τον αγώνα παρακολούθησε και ο Δήμαρχος Πάργας ο οποίος υπήρξε παράγοντας της ομάδας επί σειρά ετών.

Οι Συνθέσεις των ομάδων

Απόλλωνας Πάργας: Μπάμης Ντόκος, Μάρκος Γκόγκος, Λαζανάς, Κατσιαούνης, (65' Βέκιος) Στάϊκος (82' Ζέρης), Μέλλος, Βλάσσης, (80' Σαμαρτζής), Βασι, Σιντόρης.

Α.Ε. Φαιάκων: Πελάης Δ., Παππάς, Πελάης Ν., Νικολούζος, Χονδροκώστας, Νικολίτης, Πετρογιάννης, Ανδριώτης, Πελάης Τ., Σαλβάνος Σ., Πλασκασοβίτης.

Στ' Άη Λιά το Πανηγύρι

Γράφει η Τούλα Στεφανίδου Μαλακάτα

Στη μέση του καλοκαιριού, στις 20 Ιουλίου, σε πολλά μικρά εκκλησάκια της πατρίδας μας που βρίσκονται στα κορφοβούνια, γιορτάζεται ο Άγιος Ηλίας.

Πριν βγει ο ήλιος παίρνουν το μονοπάτι ανεβαίνοντας την ανηφόρα για να ανάψουν το κεράκι τους, τη λαμπάδα, να λειτουργηθούν μικροί και μεγάλοι.

Χαίρονται αυτή τη διαδρομή στον καθαρό και μυρωμένο αέρα και σε πολλά μέρη χαίρονται το πανηγύρι που θα ακολουθήσει, να παίζουν τα όργανα, να τραγουδούν, να χορεύουν, να στρώνονται πρόχειρα τραπέζια κάτω από τα δέντρα, εάν υπάρχουν.

Για τη λατρεία του λέγεται ότι καταδιώκονταν και εύρισκε καταφύγιο στα κορφοβούνια. Άλλοι πιστεύουν πως είναι στα ψηλά για να παρατηρεί τον καιρό. Επίσης λένε πως ο Άη Λίας ήταν ναυτικός πριν, και κατέληξε στα βουνά γιατί επιθυμούσε έναν τόπο που οι άνθρωποι να μην έχουν σχέση με τη θάλασσα και τη ναυτιλία. Μια παροιμία λέει: «Όπου Άη Γιάννης και νερό και όπου Άη Λίας και ράχη».

Παλιότερα πιστεύανε ότι ο Άγιος πάνω στο άρμα του στον ουρανό καταδιώκει το δράκοντα, γι' αυτό οι αστραπές και οι βροντές. Στη Μακεδονία και Θράκη ο λαός μας πιστεύει ότι είναι κύριος της βροντής, της αστραπής και της βροχής και θεωρείται προστάτης της Γεωργίας και ανήμερα της γιορτής του γίνονται μετεωρολογικές παρατηρήσεις. Στην Κρήτη προβλέπουν «Καλοχρονιά ή κακοχρονιά», αν υπάρξουν σύννεφα.

Αλλού θεωρούν έναν κεραυνόπληκτο ευτυχί, γιατί ο Άη Λίας τον πήρε μαζί του.

Ο ΠΑΡΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΑΓΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΡΤΟΛΑΝΟΣ ΤΟΥ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Κι ας βάλει άλλον σύντροφον, και ας του τον διαβάσει.
Και να μαθαίνει ν' αγροικά και να μηδέ νυστάζει.
Και να περνούν οι λογισμοί, τον κόσμο να μοιράζει.
Γιατί η τέχνη τ' αγαπά, και των ναυτών αρέσει,
Και όπου αγαπά το πέλαγος, ας μην ψηφά τorgέσει.
Και ας αγοράσει και ας ιδί τον κόσμο πως γυρίζει
Και ποία στράτα τον φελά, και ποία τον εμποδίζει.
Γιατί ο κόσμος εδεπά όλος είναι γραμμένος,
Από Φλιτέρα ως Μήγριλια έδωνε καμωμένους.
Από νησιά σε νησιά, κόσταις, απεραντζάδες
Πουνέντης, Αρχιπέλαγο, με σέκαιες και γιφάφες.
Λέγω κ' η Μαύρη Θάλασσα είναι και η Σλαβουνία,
Όπου ωσάν τη βρίσκετε, Σάνιογο και Ηνία.
Και η Κωνσταντινούπολις και με την Βενετία.
Οπού έχουνε πολλή εμπασά εξ όλα τα παντοία.
Συρία και Ανατολή, Λέγιο και Μπαρμπαριά.
Και απεραντζάδες περισσαίς, 'χτον κάβο Μπόν Ανδρία.
Εξ ό,τι γράφει το χαρτί, λέγω τα να βεγάρει,
Σκόγεια και σέκαιες δείχνει σου όποιος και να τα πάρη.
Σ' ποίον άνεμο να πάς, σ' ποία κάρτα κατεβαίνεις.
Σου δείχνει τα σημάδια στα πόρτα όπου μπαίνεις.
Ταίς σέκαις δείχνει σου όποιος και να το πάρη.
Σ' ποίον άνεμο να πάς, σ' ποία κάρτα κατεβαίνεις.
Σου δείχνει τα σημάδια στα πόρτα όπου μπαίνεις.
Ταίς σαίκες με την πιδαμίν, ταίς έχει μετρημέναις,
Και βρύσαις με κρύα νερά έχει σημαδεμέναις.
Σ' κάθε πόρτο την θάλασσα, μεριά έχει μετρημένη.
Και όπου ράξης και σταδής, κάθε πρέζα γραμμένη.
Σ' ποίον άνεμον ριψ' άγκουρα σ' ποίον δένει το πλωρήσι,
Και όταν έλδ' η λεβάδα σου αν πάγη να το λύση.
Λοιπόν όλοι το ξέρετε, μα' γώ σας τα ενθυμίζω,
Και συμπαθήτε μου, αδελφοί, καλά και αν δεν γνωρίζω.
Ποδότης = Ναύκληρος = Μιγρελία = Η Κολχίδα = Γηλιτέρα =
Αγγλία - Σέκαις = Ξέρες - Γηφάδες = Πηγές Γλυφού νερού -
Σκαβουνία = Η Σερβία - Ενώ Σκλαβηνία = Η σημερινή Σλοβα-
κία.

Δελετάρει = Τέρψη = χαροποίηση από το ιταλικό (Delelttare ή dilettare) Μπαρμπαριά = ολόκληρη η μεσογειακή παραλία της Αφρικής - Κάβος Μπόν Αντριά = Ακρωτήριο της Μπαρμπαριάς

Σκόλειο του Ιταλικού Scoglio = Σκόπελο.

Το ότι ο Δημήτριος Ταγιάς ήτο Ναυτικός μας το πληροφορεί ο ίδιος από τους 33-40 του εμμέτρου προλόγου του.

«Γιατί ο κόσμος εδεπά όλος είναι γραμμένος από Γλιτέρα στη Μιργιλιά εδώ είναι καμωμένους, από νησιά σε νησιά κόσταις απεραντζάδες, πουνέντης αρτζιπέλαγος με σέκαις και Γλυφάδες.

Λέγω και η Μαύρη Θάλασσα είναι και η Σκλοβουνία, όπου η Σάντη βρίσκεται, Σαν Σίλο και Ηνία και η Κωνσταντινούπολη μετά την Βενετία».

Πορτολάνος από το ιταλικό - Portolano - μέχρι της εποχής του Τάγια ήτο χειρόγραφο βιβλίο - γράμμα ή και τύπος Ναυτικού χάρτη, γραμμένος και σχεδιασμένος από ναυτικούς κατά τους χρόνους πρό ή και μετά το Μεσαίωνα τον οποίο χρησιμοποιούσαν οι ναυτικοί και γενικά οι ναυτιλομένοι από το 13ον ως και το 18ον αιώνα και στον οποίο ήσαν καταγεγραμμένα ή αναφε-

ρότανε με κάθε λεπτομέρεια τα Αγκυροβόλια και τα λιμάνια των ακτογραμμών των χωρών κυρίως της Μεσογείου και κατά μήκος των ακτών μιας χώρας π.χ. της Ελλάδος ή μιας περιοχής ως της π.χ. ακτογραμμής π.χ. από το Δουράτζο (Δυρράχιο) μέχρι της Πρεβέζης και τον κόλπον αυτής με την οποία κατά την τότε εποχή οι Βενετσιάνοι αντί Αμβρακικό τον ονόμαζαν Κόλπο της Άρτας.

Κατ' ακολουθία οι Πορτολάνοι κατ' αντίθεση προς τους Δρομοδέχτες της ξηράς, ήσαν περιγραφικές οδηγίες προς τους Ναυτιλομένους με χρήσιμα στοιχεία για τα λιμάνια - Τα Αγκυροβόλια - τους όρμους και τη Ναυσιπλοΐα γενικά. Κατ' επέκταση ονομάσθηκαν Πορτολάνοι και οι ναυτικοί χάρτες οι οποίοι από το 16ο αιώνα αντικατέστησαν ολοκληρωτικά σχεδόν τους περιγραφικούς Πορτολάνους.

Η ακτογραμμή εμφανιζότανε λεπτομερώς όπως και τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά κάθε Πόρτου (λιμένα) ή Αγκυροβολίου μ' όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτών.

Για τον καθορισμό του χάρτου σχεδιαζότανε άζονες - συντεταγμένες που έδειχναν τα σημεία του ορίζοντα και την κατεύθυνση του πλού και για πρώτη φορά κατά τον Ι.Ε. και μέχρι τις αρχές του ΙΣΤ' αιώνα σημειούνται γραμμικές κλίμακες και είναι η πρώτη προσπάθεια γεωγραφικής απεικόνισης του παράλιου χώρου. Οι ναυτικοί χάρτες τύπου Πορτελάνου του 16ου και μετέπειτα αιώνα αντικατεστάθησαν από χάρτες με μεσημβρινούς και παραλλήλους.

Ήτο λοιπόν ο Πορτολάνος λεπτομερής περιγραφή της ακτογραμμής του παράλιου χώρου μιας χώρας.

Ο Πορτολάνος του Ταγιά είναι βιβλίο τυπωμένο και απαρτίζεται από 180 φύλλα και το περιεχόμενό του χωρίζεται σε 14 κεφάλαια εκτός των φύλλων του τίτλου, του εμμέτρου προλόγου και του πίνακα των περιεχομένων - ταύλα - όπως τον τιτλοφορεί ο Ταγιάς. Ο Πίνακας (Ταύλα) στο χειρόγραφο δεν υπήρχε, αλλά τον πρόσθεσε ο Τάγιας, όπως τούτο το αναφέρει στους στίχους 11 και 12 του έμμετρου προλόγου του.

«Δεν είχε δε τον πίνακα μα γώ τον έχω βάλει για ναύρεις εύκολα τι δές και σώρθει στο κεφάλι»

Τα 14 Κεφάλαια είναι:

Κεφ. Α' Φύλλα 6-19 περιγράφει τον Εύξεινο Πόντο.

Κεφ. Β' Φύλλα 19-24 περιγράφει τα παράλια της Προποντίδος.

Κεφ. Γ' Φύλλα 24-86 Περιγράφει τις ακτές του Ατλαντικού από την Αγγλία και την Ιρλανδία μέχρι το Γιβραλτάρ, στις βόρειες ακτές της Μεσογείου από το Γιβραλτάρ ως το Ρέτζιο και τα Νησιά της Μεσογείου.

Κεφ. Δ' Φύλλα 87-93 περιγράφει τις ακτές από το Ρέτζιο ως τη Ραβένα.

Κεφ. Ε' Φύλλα 93-119 περιγράφει τις ακτές της Δαλματίας, της Αλβανίας, της Ελλάδος.

Κεφ. ΣΤ' Φύλλα 119-128 περιγράφει τα Νησιά του Αρχιπελάγους Λέσβο - Χίο - Σάμιο κλπ.

Κεφ. Ζ' Φύλλα 128-131 περιγράφει τις ακτές της Κρήτης.

Κεφ. Η' Φύλλα 132-133 περιγράφει τις ακτές της Προποντίδος.

Κεφ. Θ' Φύλλα 133-140 περιγράφει τις ακτές της Μαύρης Θαλάσσης.

Κεφ. Φ' Φύλλα 140-142 περιγράφει τις ανατολικές ακτές της Προποντίδος.

Κεφ. ΙΑ' Φύλλα 142-150 περιγράφει τις Δυτικές ακτές της

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Μικρασιατικός Ελληνισμός

Για τα 80 χρόνια της Μικρασιατικής καταστροφής

Στην περιοχή της Μικράς Ασίας που σήμερα ανήκει στην Τουρκία, οι Έλληνες πρωτοεγκαταστάθηκαν κατά την Αρχαιότητα, όπου δημιούργησαν ένα λαμπρό πολιτισμό και παρέμειναν εκεί έως το 1922.

Στις πανέμορφες ιωνικές πόλεις - Μίλητο, Φώκαια, Αλικαρνασσό κ.ά. - πρωτοκαλειργήθηκαν η φιλοσοφία, η ποίηση, η ιστορία. Ο Όμηρος, ο Θαλής, ο Ηράκλειτος, ο Ηρόδοτος και πολλοί άλλοι γεννήθηκαν και δημιούργησαν κάτω από το φωτεινό ουρανό των ιωνικών παραλίων.

Στα βυζαντινά χρόνια η Μικρά Ασία συνέβαλε αποφασιστικά στο μεγαλείο της αυτοκρατορίας. Εδώ καλλιεργήθηκαν η χριστιανική σκέψη και η χριστιανική τέχνη.

Δυστυχώς η Μικρά Ασία το 1071 μ.Χ. χάθηκε οριστικά για το Βυζάντιο, αφού την κατέλαβαν οι Σελτζούκοι Τούρκοι που θα τους διαδεχτούν το 1453 μ.Χ. οι Οθωμανοί.

Εν τούτοις ο Μικρασιατικός Ελληνισμός,

παρά τις αντίξοες συνθήκες που αντιμετώπιζε, κατάφερε να επιβιώσει στηριζόμενος στην ορθόδοξη πίστη, την ελληνική γλώσσα και την προσήλωση στην πατρογονική παράδοση.

Μετά το τέλος της Επανάστασης του 1821 η Μ. Ασία παρέμεινε αλύτρωτη, αγωνιζόμενη για εθνική δικαίωση, με τους Έλληνες συσπειρωμένους γύρω από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, με κέντρο την Κων/πολη.

Τα οράματα του ελληνισμού για το «πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θά 'να», οδήγησαν τους Έλληνες σε μια εκστρατεία στα μικρασιατικά χώματα, που όμως είχε τραγική κατάληξη, με αποκορύφωμα την πυρπόληση από τους Τούρκους της πανέμορφης Σμύρνης και το μαρτυρικό θάνατο του Ιεράρχη της, Αγίου τώρα, Χρυσοστόμου.

Οι συνέπειες της Μικρασιατικής καταστροφής - 1922 - ήταν τραγικές για τους Μικρασιάτες Έλληνες και για τον Ελληνισμό γενικότερα. Ένα εκατομμύριο Έλληνες της

Μ. Ασίας υπήρξαν θύματα γενοκτονίας εκ μέρους των Τούρκων, ενάμισι εκατομμύριο Έλληνες ξεριζώθηκαν από τις πατρογονικές τους εστίες και έφτασαν στη μητροπολιτική Ελλάδα ως πρόσφυγες.

Παρά ταύτα οι πρόσφυγες, που κατέφυγαν στην Ελλάδα με μόνη αποσκευή τον τρι-σχιλιόχρονο πολιτισμό τους, κατάφεραν να ορθοποδήσουν και να αποτελέσουν ένα από τα δημιουργικότερα στοιχεία του σύγχρονου ελληνισμού.

Πολλές οικογένειες προσφύγων από την Μ. Ασία ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στην Πάργα διωγμένοι από τα πατρία εδάφη με μόνη τους αποσκευή τον πολιτισμό τους, τα ήθη και έθιμά τους.

Αυτοί οι άνθρωποι αφομοιώθηκαν με τους Παργινούς, πρόκοψαν κάνοντας την Πάργα δεύτερη και παντοτινή τους πατρίδα.

Δεκέμβρης 2002

Ρενάτα Λούκα

Συνέχεια από τη σελίδα 12

Μικράς Ασίας.

Κεφ. ΙΒ' Φύλλα 150-153 περιγράφει τις ακτές της Κύπρου.

Κεφ. ΙΓ' Φύλλα 153-164 περιγράφει τις Νότιες ακτές της Μικράς Ασίας μετά το Κάλανδρο, καθώς και της Συρίας και της Αιγύπτου (Κάλανδρο ή Χάλανδρο Βουνό στην Αντιόχεια της Συρίας).

Κεφ. ΙΔ' Φύλλα 164-179 περιγράφει τις ακτές της Αιγύπτου και της Μπαρμπαριάς.

Στή συνέχεια παρατίθενται από το χειρόγραφο οβ' και ογ' περιγραφή των παραλίων της Δυτικής Ελλάδος οβ' από το Δουράτζο (Δυρράχιο) μέχρι την Πρέβεζα και από ογ' τους Κορφοίς (την Κέρκυρα) εκ των οποίων φανερώνονται η λεπτομέρεια και το ότι κατά τους ΙΕ' και ΙΣΤ' αιώνες σχεδόν ελάχιστη είναι η διαφορά της προς την ονομασία των διαφόρων πόλεων και λιμένων κατ' αντιπαράβολή προς τα σημερινά.

Η μεταξύ των Πόρτων (λιμένων) αγκυροβολίων κλπ. της ακτογραμμής αποστάσεις αναγράφονται με μαθηματική ακρίβεια και αντί για αριθμούς χρησιμοποιεί γράμματα της Ελληνικής Γλώσσας (Αλφαβήτου).

Το Δουράτζο. Κεφάλαιον οβ'.

Το Δουράτζο είναι χώρα και πόρτο καλό, και έχει μία ξέρα ομπρός εις το πόρτο, και ευγαίνουν από τον κάβο του πουνέντι της χώρας και ευγαίνουν εις το πέλαγος μίλια γ', όστρια γαρμπή, και εκείναις ή ξέραις το κάνουν πόρτο, και έχει φούντος οργυίαις ε' και ζ'.

Η χώρα του Δουράτζου μερτικών στέκει απάνω εις σε βουνί και μεστικό εις σε χαμιλάδον, και η μερέα υψηλή φαίνεται α-

πό μακρεά ωςάν κατακομένα.

Από το Δουράτζο ως τον κάβο Δελάκι είναι μίλια ιη' το κάβο Δελάκι έχει έναν πύργον μέγαν ωςάν ένα καστέλλο ψηλά από τον κάβο μίλι ήμισυ, και το γύρο του έχει δένδρα πολλά, και να δέλης να υπάγαινης εις τον λιμένα αλαργάριζε τον κάβον έναν ούστον και άφης ταις ξέραις ζερβά και απογύρισε τον κάβο και ράξε εις οργυίαις δ' και ρίξε την άγκουρά σου εις την όστρια, εις τον γαρμπή και την άλλην εις το γρέγο, εις την τρεμουντάνα.

Και αν δέλης ν' αφήσης ταις ξέραις δεξιά αλαργάρισε τον κάβο μίλια, γ' ότι η ξέραιες ευγαίνουν εις το πέλαγος μίλια γ' εις τον πουνέντι εις τον μάστορα και αν ήσαι με καράβι αφίνεις ταις ξέραις δεξιά σου και εμπαινεις και αράσεις εις οργυίαις δ' ήμισυ και από εκεί που στέκεις με το καράβι σου μένουν ή ξέραις εις τον πουνέντι εις τον μάστορα.

Από το κάβο Δελάκι ως το ποτάμι εις τους Μπασιτίους είναι μίλια ξδ' και αυτήνη η Σπιάτζα είναι όλη δάσος.

Από τους Μπασιτίους ως τον Απόλλωνα είναι μίλια κε'.

Από τον Απόλλωνα ως την Βούσα είναι μίλια ζ'.

Από την Βούσα ως τον Αυλώνα είναι μίλια ιη'.

Αυλώνας είναι χώρα και υπάγει η Φράτερα μίλια β' και το ράξιμο είναι από κάτω εις τα κάνινα, εις το κάστρο όπου φαίνεται απάνω εις τα βουνά και ράσεις εις οργυίαις η' και ι', και ρεμετζάρεσε όστρια τρεμουντάνα άγκουραις και άγκουραις.

Από τα Βηβάρια εκ τον Εριχώ ως τον Αυλώνα είναι μίλια ιβ' και γυρίζοντας τον κόρφον είναι μίλια ιε'.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Σούλι: Πανηγυρικός 26 Μαΐου 1968

Συνέχεια από τη σελίδα 6

«Τό Μεσολόγγι που ξανάφτιαξε το Σούλι...».

και πάρα κάτω:

«Τά μάτια η πείνα μαύρισε, στα μάτια η πείνα μνέει,

«στέκει ο Σουλιώτης ο καλός παράμερα και λέει:

«Έρμο τουφέκι σκοτεινό τι σ' έχω εγώ στο χέρι

«οπού σε μώγινες βαρύ και ο αγαρηνός το ξέρει;...».

Θέλετε στο Μωριά; Θέλετε στη Ρούμελη; Σε όλα έως το Φάληρο, όπου έσβησε πια σχεδόν το Σούλι και εσώθηκαν ίχνη μόνον; Θέλετε στην Κρήτη; Θέλετε, συνέχεια κατόπιν, όταν όλα όσα είχαν σχεδιάσει σε σύμπραξη με την Φιλική Εταιρία ήταν πλέον περασμένα εις τον στίβον της Αθανασίας; Θέλετε στα 54 στη Σκάλα της Παραμυθιάς; Θέλετε στα 66 στην Κρήτη; Θέλετε στο Μακρυνόρος στα 78; Θέλετε στα 97 με την Ηπειρωτική Φάλαγγα εις το Λούρο, όπου και πάλι μια γυναίκα, μία και μόνη κλεισμένη, πήδησε απ' το Ζάλογγο και συνήντησε τις απ' αιώνος κεκοιμημένες αδελφές της; Θέλετε στα 912;

Θέλετε σε όλους τους κατοπινούς πολέμους έως τώρα; Όσα ίχνη Σουλιωτών είχαν σωθή ευρήκαν κυρίως καταφύγιο στην Αιτωλία. Στην Ναύπακτο πήγαν τα 4/5 των Σουλιωτών, μεγάλα ή άσημα, ίσα στην καρδιά ενώπιον του θαλάσσιου και της αθανασίας. Την Αστροπολαγγάδα που είχαν εδώ την έβγαλαν Βροντολαγγάδα εις την Ναύπακτον και οι καλοί Ρουμελιώτες υιοθέτησαν την ονομασία και εκεί είναι ο άξων των ιχνών πλέον της Σουλιωτορουμελιώτικης συνυπάρξεως έως σήμερα.

Άλλοι επήγαν στο Μεσολόγγι και οι λιγώτεροι εις το Αργίον. Αλλ' εδώ στην Ήπειρο, ενώ το Σούλι ως ψυχή ζωντανή υπήρχε, ως σώμα όμως περιωρίσθη κυρίως στους Παρασουλιώτες. Έλεγαν οι κατακτηταί ότι τα πηγάδια αυτά τα 300 είχαν νερό απύ και δεν έπρεπε να ξανακατοικηθούν.

Σουλιώται και Παρασουλιώται και Ηπειρώται, όσοι ακούτε αυτήν την στιγμήν τον γέροντα στρατιώτη που σας μιλεί, σας λέγω: Προσέξτε να μάθετε, όσοι έχετε ακόμα τους γέροντας πατέρας σας, ότι επολέμησαν αυτοί στα 1912, 1913 μαζί με τον ελληνικό στρατό, δίπλα στον ελληνικό στρατό και προ παντός μπροστά απ' τον ελληνικό στρατό. Ήταν ο πυρήν που μαζί με άλλους Πανελλήνους εθελοντάς, μαζί με τους ευζώνους, έγιναν η αριστερά πλαγιοφυλακή του ελλην. στρατού, δηλαδή το Μικτό Στράτευμα Ηπείρου, 3.500 άνθρωποι. Αρχίσαμε από 600 πολεμιστάς μόνον.

Τα γεράματά μου θα φωτίξη η ανάμνησις της νεότητος, γιατί είχα την μεγάλη τιμή να είμαι ο Αρχηγός του Στρατεύματος αυτού. Επολέμησε στις 21 Οκτωβρίου στην Πρέβεζα, στις 22 στο Γιαννούζι - Καστρί, το οποίο πήραμε, στις 22 το βράδυ ανάμεσα από Γλυκύ και Χόικα - όπου τους κυνηγήσαμε, ενώ εις έσχατον κίνδυνον ευρίσκοντο οι Έλληνες - στις 23 στη Μουσοτίτσα. Συγχρόνως στις 23 το πρωί είχαμε ανεβάσει την ελληνική σημαία εις την Κιάφα και έψαλλαν οι ηρωικοί οπληρχηγοί ιερείς που συνώδευσαν τον γέροντα που σας μιλεί, έψαλλαν εκεί το «Χριστός Ανέστη». Εις την Κοπάνη στις 28, στη Ζόριστα και τριγύρω 28 με 30, στη Μανωλιάσα στις 30 με 1 Νοεμβρίου. Στην Ολύτσια, στο Σπαρτίτσι, στους Αγ. Θεοδώρους, στο Θεριακίσι και πάλι στο Γλυκύ και στον Αχέροντα ως την Σκάλα της Τζαβέλαινας και στο Τζαμαλή - αγά από τις 6-12 Νοεμβρίου. Στους Βαριάδες 6, 16,

19, Κοπάνη, Μελίχοβο, σύγχρονα.

Όλα αυτά θυμηθήτε, διότι δείχνουν ότι το πνεύμα του Σουλίου και η ιδέα του δεν πεθαίνουν με τους νεκρούς. Όρθιοι οι νεκροί δίπλα στους ζωντανούς, όταν πρόκειται για την Πατρίδα! Και γιατί να σταματήσω εκεί; Όταν αυτός που σας μιλεί χαροπάλευε πλέον στο στρατιωτικό χειρουργείον, δεν μπορούσαν οι μαχηταί να μείνουν χωρίς αρχηγό. Στη συνέχεια ο λαμπρός συνταγματάρχης Χρήστος Μαλάμος, ο Σουλιώτης, ανέλαβε την αρχηγίαν. Και πάλιν αγώνες στο Πλέσσα, κατάληψις της Σκάλας της Παραμυθιάς, στους Μπαουσούς και αλλού μάχαι και προχώρησις μαζί με το στρατό.

Και έγγραφα γι' αυτούς τους Ηπειρώτας πολεμιστάς, που τώρα δεν ζουν παρά ελάχιστοι, εις την επίσημόν μου έκθεσιν προς το Αρχηγείον του Στρατού στις 20 Δεκεμβρίου του 1912: «Αξία προσοχής υπήρξεν η προθυμία μετά της οποίας ενωτίσθησαν του ελευθερωτικού αγώνος οι εγχώριοι πληθυσμοί. Υπήρξε τιμητικόν δια τους Ηπειρώτας ότι, λησμονούντες την μέχρι χθες δουλείαν, ελάμβανον τα όπλα όχι μόνον κατά των ατάκτων σιφών αλλά και κατά του τουρκικού στρατού. Απόδειξις της ακμής, εις την οποίαν έφθασε το εθνικόν των κατοίκων φρόνημα, υπήρξεν η συμμετοχή και των γυναικών εις τον αγώνα. Ούτως άλλαι μεν βοήθουν εις τας εις το μέτωπον μεταφοράς, άλλαι δε συμμετέσχον ουσιαστικώς εις τον αγώνα, δείξασαι σταθερότητα ηθικού σθένους κατά τας μάχας». Μου έρχεται ο πειρασμός να πω όνομα γυναικείον ή ονόματα, αλλά δεν θα παραβώ τον κανόνα. Δεν ζουν ίσως αυτές και πρέπει να τις έχη κανείς εις υψηλήν θέσιν τιμής. Κάτι από τις Σουλιώτισσες τις παλινές μιλούσε σε κείνες τις σύγχρονες τότε.

Αλλά ο φλογερός πατριωτισμός σας συνοδεύεται τώρα και από ήλιο φλογερό. Καιρός να σταματήσω.

Μην ξεχνούμε, ότι από την πλούσια αδικοχαμένη κληρονομιά μας, την εθνική, ψήγματα μένουν, η τρις απελευθερωθείσα και τρις επαναδουλωθείσα Βόρειος Ήπειρος και η Κύπρος η ελληνική, που παλαίει δια να εύρη μορφήν ελευθερίας. Όπου αγών εκεί είναι και ο ναός της ψυχής μας. Εδώ εις το Σούλι είναι ο χώρος ο ιερός. Είναι κατ' εξοχήν η γη:

«ήτις παντού με αίματα εις ποταμούς εβάφη.

«Όπου κοιλάδες και βουνά γιγάντων είναι τάφοι».

Και σήμερα, αδελφια, σήμερα, ενώπιον των ανωτάτων αρχόντων της Χώρας διαπιστώνομεν όλοι ότι διερχόμεθα μίαν περίοδον εθνικής περισυλλογής με την ελπίδα, με την πίστιν ότι θα την ακολουθήση περίοδος εθνικής εξορμήσεως. Όρθιοι και πάλιν οι νεκροί!

Και τελειώνω χαιρετίζοντας της Ελλάδος τα παιδιά.

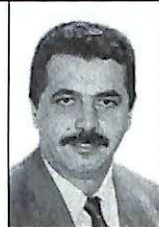
Παιδιά, της Ελλάδος παιδιά, εάν ξέρατε πόσοι ποταμοί αιμάτων, δάκρυα, κόκκαλα, φλόγες, κλαυθμοί, θυσίες, συντρίμματα, δαπάνες, ανάτασις εχρειάσθησαν για ν' απελευθερωθούν οι μικρές αυτές γωνιές, θα κατηράσθε κάθε έναν που κυττάξη να σας βγάλη από τα θάνατα αυτά ιδανικά, τα ελληνικά!

Και πιστεύοντας στην αιωνία Ελλάδα, εδώ όπου είναι τα άδυτα των αδύτων εις τα έρμα αυτά άγρια βουνά της φυλής, εδώ όπου είναι της Ελλάδος η Ελλάς, όλοι μαζί ευλαβικά για την ελευθεριά του Έθνους, για την ευτυχία των παιδιών, ας φωνάξωμε μαζί αδελφια: Ζήτω η Ελλάς!

Δημ. Τ. Νότη Μπότσαρης
Σούλι (Άγιος Δονάτος) 26 Μαΐου 1968

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ:

Προβλήματα & Προοπτικές Ανάπτυξης

Άρθρο του Οικονομολόγου
Κώστα Κωνί
Εφόρου Οικονομικών
της Πανεπιστημιακής
Συνανομοσπονδίας Ελλάδος

Ο Νομός Πρέβεζας, φύσει και θέσει, είναι εκτός του τριτογενή τομέα, προνομιακός χώρος ανάπτυξης του πρωτογενή τομέα της οικονομίας. Η έλλειψη, όμως, στρατηγικού σχεδιασμού, στηριγμένου σε ένα σύγχρονο χωροταξικό στόχο, την ολοκλήρωση του οποίου φαίνεται ότι θέλουμε να επιδείξουμε ως νομός μέσα από τους θεσμικούς μας φορείς, παρουσιάζοντας έλλειμμα επιμέλειας, αφαιρεί από την Πρέβεζα τη δυναμική ενός αναπτυξιακού οράματος με απτές και συγκεκριμένες διαστάσεις. Οι επενδύσεις, κυρίως από τα δημόσια προγράμματα για την Πρέβεζα και την Ήπειρο, μέχρι σήμερα τουλάχιστον, δεν υπακούουν σε κάποια ιεράρχηση, η οποία θα απέδιδε το καλύτερο δυνατό πολλαπλάσιο αποτέλεσμα και οι εμμονές στις εδώ και χρόνια δεδομένες καλλιέργειες, δεν απελευθερώνουν εύκολα πρωτοβουλίες με στόχο την αναγκαία κάθε φορά αναδιάρθρωση.

Σε μία εποχή που η σύγχρονη αντίληψη για τη γεωργία και οι εναλλαγές στις απαιτήσεις της αγοράς επιβάλλουν συνεχείς καινοτόμες αναδιορθώσεις, οφείλουμε να εθίσουμε τους νέους αγρότες σε τέτοιες αντιλήψεις. Παράλληλα οι Ενώσεις του Νομού Πρέβεζας, αλλά και της Άρτας - Φιλιππιάδας, μαζί με τα Τ.Ε.Ι. Ηπείρου και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, θα πρέπει να ιδρύσουν αμέσως Εδαφολογικό Ινστιτούτο, ως απαραίτητο σύμβουλο για την επιτυχία κάθε επιχειρούμενης αγροτικής ανδιάρθρωσης σε μια περίοδο που η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης στρέφει το βάρος των επιδοτήσεων στις νέες αγροτικές αναδιορθώσεις.

Μόνο έτσι μπορούμε να περιορίσουμε το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας και να αιμοδοτήσουμε το γηρασμένο, με βάση τα τελευταία στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, αγροτικό πληθυσμό του νομού, με νέους αγρότες, καταρτισμένους και στηριγμένους σε νέα σύγχρονα προγράμματα (μικροί σύγχρονοι αγροτικοί επιχειρηματίες).

Το Συνεταιριστικό Κίνημα πρέπει μέσα από τη συνένωση σε όλη την Ήπειρο και τη συνεργασία να προχωρήσει στη δημιουργία ενός ισχυρού οικονομικού οργανισμού, ο οποίος θα κάνει επενδύσεις στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, αξιοποιώντας διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα, και θα μπορεί να αναλάβει σε ένα βαθμό και τη διακίνηση των προϊόντων.

Το υδάτινο δυναμικό της Πρέβεζας είναι ανεκτίμητης και ανυπολόγιστης αξίας πλούτος για το μέλλον. Η αξιοποίησή του στον τομέα της ύδρευσης, της άρδευσης, αλλά και της ψαχαγωγίας, όπου το μέλλον επιφυλάσσει μεγάλες επενδύσεις, μας υποχρεώνει να το προστατεύσουμε ως κόρη οφθαλμού από τις κάθε είδους μολύνσεις. Το κλείσιμο των παράνομων χωματερών και η οριοθέτηση ενός νομού σύγχρονων χώρων υγιεινολογικής ταφής ή η συνεργασία με άλλους νομούς για τη μεταφορά απορριμμάτων σε χώρους τους, η δημιουργία των οποίων καθυστερεί αδικαιολόγητα με ευθύνη των τοπικών φορέων, με κίνδυνο να χαθούν χρηματοδοτικά προγράμματα, πρέπει να είναι στις προτεραιότητές μας.

Η μικρή εκτροπή του Αχέροντα προς την περιοχή του Θεσπρωτικού, της πεδιάδας Λάμαρης και τον Ελαιώνα Πρέβεζας, προκειμένου να ανανεωθεί ο υδάτινος ορίζων που κινδυνεύει ειδικά στον Ελαιώνα από την επικράτηση του θαλάσσιου αλτινίου ορίζοντα, νομιμοποιεί τη διεκδίκηση επιπρόσθετων προγραμμάτων, πέραν εκείνων που δικαιούμαστε ως νομός για τον εκσυγχρονισμό και επέκταση του παμπάλαιου και με υψηλό κόστος συντήρησης αρδευτικού δικτύου.

Ο τόπος αυτός διαθέτει αδιαμφισβήτητα τεράστιες πλουτοπαραγωγικές πηγές, οι οποίες αναμένουν την αξιοποίησή τους. Ο Δυτι-

κός Οδικός Άξονας και η κάθετη σύνδεσή του με τη ζεύξη Πρέβεζας - Ακτίου στο ύψος της Αμφιλοχίας, η σύνδεση της Εγνατίας Οδού τόσο με την Εθνική Οδό Άρτας - Πρέβεζας στο ύψος της Στεφάνης, όσο και με την Εθνική Οδό Πρέβεζας - Ηγουμενίσσας στο ύψος του Μεσοποτάμου, η αναβάθμιση του οδικού δικτύου Πρέβεζας - Ηγουμενίσσας και Πρέ-

βεζας - Ιωαννίνων, ο σιδηρόδρομος Ηγουμενίσσας - Τρικάλων, το φυσικό αέριο, η ανάπτυξη και λειτουργία του λιμανιού της Πρέβεζας ως λιμάνι εθνικής σημασίας και ως ελεύθερης εμπορικής και βιομηχανικής ζώνης, η σύνδεση των ΤΕΙ Ηπείρου και του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με την παραγωγική και αναπτυξιακή διαδικασία και η δημιουργία βιοτεχνικών πάρκων, είναι τα μέσα που θα αναδείξουν και θα αξιοποιήσουν αυτές τις πλουτοπαραγωγικές πηγές. Γι' αυτό πρέπει να είναι στη συνεχή σκόπευσή μας και η διεκδίκησή τους πρέπει να γίνει συνολικά και συλλογικά.

Η απαξίωση και ο μη εκσυγχρονισμός της ΒΙΠΕ (Βιομηχανικής Περιοχής) Πρέβεζας, αποτυπώνει μια λογική που δεν συμβάλλει στην ενίσχυση του δευτερογενή τομέα της οικονομίας, ενώ δεν διευκολύνει και δεν ενθαρρύνει νέους επιχειρηματίες να μπουν στον χώρο του ρίσκου δημιουργίας μιας μικρής επιχείρησης, το οποίο θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και θα βοηθήσει στο σταμάτημα της αφαίμαξης του ανθρώπινου δυναμικού του Νομού, που τα τελευταία χρόνια διοχετεύεται, λόγω της έλλειψης θέσεων εργασίας, έξω από το Νομό Πρέβεζας, ακόμα και στη Γερμανία, και τον αποστέρει από το αναγκαίο και απαραίτητο ανθρώπινο υλικό (εργατικό και πνευματικό) για την ανάπτυξή του.

Από τα στοιχεία που έχουν έρθει σε γνώση μου, η απορροφητικότητα του Γ' Κ.Π.Σ. στο Νομό είναι σε κανονικά επίπεδα, ωστόσο διατηρώ επιφυλάξεις για τα ποιοτικά χαρακτηριστικά αυτών των επενδύσεων. Αν δηλαδή έχουν γίνει οι καλύτερες αναπτυξιακές επιλογές.

Προσωπικά εκτιμώ ότι η προοπτική ανάπτυξης του Νομού, πρέπει να έχει συνολικά και συλλογικά ισόρροπα χαρακτηριστικά και δεν πρέπει κάποια κέντρα, λόγω τεχνικών δυνατοτήτων, να απορροφούν το μεγαλύτερο κομμάτι των χρημάτων, από αυτά που διακρίνεται ο Νομός. Γι' αυτό οφείλουν οι δήμαρχοι των «Καποδιστριακών» Δήμων, να ξεπεράσουν τη λογική του τοπάρχη και να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που τους παρέχει ο νόμος περί συμπολιτείας, δημιουργώντας διαδημοτικές δράσεις, π.χ. τεχνικές υπηρεσίες, για να μπορούν να αξιοποιήσουν και να υλοποιήσουν τα διάφορα διευρωπαϊκά προγράμματα.

Η συμπλήρωση των υπάρχουσων κοινωνικών υποδομών (παιδικοί σταθμοί, κέντρα υγείας, ΚΑΠΗ, κέντρα υποστήριξης ατόμων με ειδικές ανάγκες κλπ.) θα συνθέσει ένα πλέγμα κοινωνικών υπηρεσιών ικανών να εμπεδώσουν το αίσθημα κοινωνικής ασφάλειας του πολίτη σε μια ισόρροπα αναπτυσσόμενη οικονομικά και κοινωνικά περιφέρεια, ώστε ο άνθρωπος που ζει εκεί να έχει ανάγνη στήριξης, να νιώθει κοινωνική ασφάλεια, να παραμένει δημιουργός στον τόπο του και να μην ωθείται στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Εποχή στην οποία εισερχόμαστε, εποχή των μεγάλων αλλαγών και ανατροπών, απαιτεί εγρήγορση και κινητοποίηση όλων των δυνάμεων που διαθέτει ο Νομός, ώστε να μη μείνουμε φτωχοί θεατές των ραγδαίων και κατακλυσμιαίων εξελίξεων.

Η μέχρι σήμερα διευρυνόμενη, περιφερειακή, ενδοπεριφερειακή και ενδονομαρχιακή ανισότητα, πρέπει να αναστραφεί, αν θέλουμε να στενίσουμε με αισιοδοξία το μέλλον και να οικοδομήσουμε με αισιοδοξία το μέλλον και να οικοδομήσουμε μια κοινωνία ισχυρή και όχι μία κοινωνία ισχυρών που θα συνθλίβει τους αδυνάτους.

φωτο ρεπορτάζ

Η πρώτη τάξη που ολοκλήρωσε τη λειτουργία του εξατάξιου Γυμνασίου Πάργας το 1959

Από αριστερά:

Όρθιοι: Νικήτας Αοβανιτάκης, Παύλος Ζώτος, Αθηνά Σερβετά (Γυμνάστρια), Αντώνης Καρύδης, Γιάννης Χαμάλογλου, Μάκης Σμπήλιας, Βαγγέλης Γκιώνης, Κώστας Μπέλος. Καθήμενες: Ευτυχία Δέσκα, Φωφώ Δράκου, Ευτυχία Βουρεκά, Κική Μπόμπη, Νίκη Χορμοβίτη, Ντίτσα Βελιμέζη, Τούλα Σπανού, Βαγγελία Σερβετά.

Στο βάθος ο Σπύρος Ζυγούρης. Όρθιοι η συχωρεμένη Ειρήνη Παύλου, Κατίνα Αϊβάτογλου, Καμυλέ Μπουρλούτσου, Φαίδρα Αντωνίου, Λόπη Μελίδη, Βέτα Καραδήμα. Καθιστοί: Ιλεάνα Κωστήρα, Ντίνα Δέσκα, Λίτα Γιούργα, Μαργαρίτα Τζούρου, Λούλα Δούρου, Χριστίνα Στέλιου, Χρυσούλα Στέλιου και Λίτσα Δούρου.

Εγκαίνια Ι. Ναού Αγ. Βασιλείου Μαργαρίτη 19-9-37
Από αριστερά: Δονάτος Δέσκας, ιερέας του Μαργαριτίου, Ανδρέας Πάκος, ιερέας της Μητροπόλης, ο Μητροπολίτης Παραμυθιάς ο Παπα-Γιάννης Παπαχαλαράμπους ιερέας της Πάργας τότε.